

ČESKÝ A SLOVENSKÝ

LION

DISTRIKT 122 – ČESKÁ REPUBLIKA A SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Lionské století

Lioni na sněhu

■ Martin Dlouhý, LC Teplice

Vážení lionští přátelé,
rád bych vás pozval na jednu velmi zajímavou
zahraniční akci, kterou pořádají italské
lionské kluby. Jedná se o otevřené mistrovství
italských lionů ve sjezdovém a běžeckém
lyžování.

Jak možná víte, předloni jsme se s kolegou z našeho teplického klubu tohoto závodu zúčastnili a podařilo se nám i umístit na předních příčkách. Jelikož i letos v zimní sezóně se tam chystám, byl bych rád, kdybych nejel sám a přidali jste se ke mně i vy, kteří máte rádi hory a chcete si užít společenské i sportovní klání, které se letos bude konat kousek za rakouskými hranicemi ve středisku Bressanone (Havlíčkův Brixen).

Tentokrát je program naplánován následovně:

- Čtvrtok 1. 2. 2018 – slavností uvítání účastníků a doprovodu v Bressanone s malým pohoštěním.
- Pátek 2. 2. 2018 – běžecké závody, v podvečer závody v paralelním slalomu 4členných družstev (zde právě potřebuji parťáky), večer – uvítací večer s večeří a přátelským posezením všech lionů.
- Sobota 3. 2. 2018 – sjezdové závody v obřím slalomu, večer – slavnostní galavečer s předáváním cen.

Z mé zkušenosti je tato akce hlavně o dobré zábavě a poznání kolegů lionů při dobrém Italském jídle a samozřejmě víně. Závody jsou jen dobrá záminka k tomu. Běžně se na tuto akci sjíždí okolo 200–250 lionských účastníků z celé Itálie, takže je zajímavé to vidět. Já s rodinou to protahuji na více dní a zároveň si z toho děláme dovolenou na lyžích.

Je dobré si zajistit ubytování přímo v místě. Budete-li chtít více informací, neváhejte mi zavolat na 608 966 505.

Obsah

- 4 ■ Slovo guvernéra**
Bohumír Krátky
- 5 ■ 100 let LCI**
Jaroslav Novotný
- 8 ■ Týždeň pred 100. konventom v Chicagu**
Bohumír Krátky
- 10 ■ Nechýbali sme na Centennial Convention v Chicagu**
Bohumír Krátky
- 11 ■ Jak jsme (ne)byli na 100. mezinárodním konventu**
Emilie Štěpánková
- 12 ■ Chicago**
Hana Morkos
- 14 ■ Biela pastelka alebo víťazstvá, ktoré pomáhajú**
Ján Miškovič
- 15 ■ Lioni dodali 150 000 ks bílých pastelek**
Martin Dlouhý
- 16 ■ Medzinárodný kemp mládeže Harmony II**
Miroslava Jaššová
- 18 ■ Medzinárodná výmena mládeže v banskom regióne**
Ján Gerec, Tomáš Renčo
- 19 ■ V campe Crocodile**
Dominika Geregová
- 20 ■ Ďakujem, Mahalo**
Vanesa Dobríková
- 21 ■ Japonsko, krajina vychádzajúceho slnka**
Magdaléna Žáková
- 22 ■ Ako padli štyri rekordy**
Bohumír Krátky
- 23 ■ Dvadsať rokov I. LC Košice**
Jaroslav Dzurik
- 25 ■ 12. koncert ke Světovému dni zraku a 100 letům LCI**
Jana Flanderová
- 25 ■ Jožko má nové auto vďaka lionom**
Katarína Žiaková
- 26 ■ Fotogaléria LC Banská Bystrica**
Ján Miškovič
- 28 ■ Detský domov Bratislava – jeden 10ročný príbeh**
Erich Rist
- 29 ■ 17. ročník výstupu lionistov na Ďumbier**
Štefan Demian
- 30 ■ Indie a její krásy**
Jakub Brejcha
- 31 ■ Poznávání Kypru a Řecka**
Šimon Brejcha
- 32 ■ LC Pezinok Bozin oslavuje 15. výročie vzniku**
Ján Biž
- 33 ■ Banskobystrický Dixon netradične**
Daniel Janšo, Juraj Kosina
- 34 ■ Sliby se mají plnit i v létě, nejen o Vánocích**
Jan Tajbl
- 34 ■ Kabelky pomohly**
Ladislava Richterová
- Na titulní straně:**
Naši lioni v Chicagu

8

14

16

23

26

32

ČESKÝ A SLOVENSKÝ LION ■ 3/2017

Informační bulletin Lions Clubs International, Distrikt 122 – Česká republika a Slovenská republika, www.lci-D-122.org

Šéfredaktor: Jaroslav Novotný, jaronov@centrum.cz

Grafický design a zlom: Petr J. Novotný

Použité fotografie: archiv autorů

Uzávěrka čísla: 20. 11. 2017

Neprodejně, určeno členům Lions Clubs International

Tiskárna:

Ing. Václav Fabián

Božanovská 2249

193 21 Praha 20 – Horní Počernice

Slovo guvernéra: „Druhá storočnica“

■ Bohumír Krátky, guvernér Distriktu 122

Milí lioni distriktu, vitajte v druhej storočnici najpočetnejšej celosvetovej humanitárnej organizácie, ktorej sme súčasťou.

Sto rokov histórie The International Association of Lions Clubs (LCI) nás radí medzi organizácie, ktorých členovia si uvedomujú význam a dôležitosť pomoci iným, pomoci svojej komunité a k spoluzodpovednosti za to, v akom stave sa svet nachádza. Význam osobného kódu nášho zakladateľa Melvina Jonesa : „ Nemôžete sa dostať príliš ďaleko, pokým nezačnete robiť niečo pre niekoho iného“ sa stal hlavným princípom pre ľudí verejných, temperamentných a inteligentných, pre nás lionov.

Významné míľníky našej lionskej histórie zdôrazňujú, čo sme robili a aké názory zastávame. Od roku 1925 obsahujú okrem mnohého aj označenie „Rytieri slepých“. O dvadsať rokov neskôr lioni asistovali pri príprave Charty Organizácie Spojených národov, v roku 1954 bolo vybrané oficiálne motto „We Serve“, o tri roky neskôr naštartovanie práce s mládežou a vznik LEO klubov, v roku 1968 ustanovenie nadácie LCIF, v roku 1987 zmenu predpisov a výzvu pre ženy, aby sa stali členmi našich klubov. LCIF spolupracuje s The Carter Center, s The Bill & Melinda Gates Foundation, taktiež je partnerom špeciálnych olympijských hier a the GAVI Alliance. V roku 2014 sme spustili Centennial Service Challenge, globálnu iniciatívu slúžiacu 100 miliónom ľudí po celom svete.

Najvýznamnejším míľníkom pre náš distrikt sa stáva rok 1990, kedy vznikli prvé kluby v Prahe a Bratislave. Práca lionov v nasledujúcich dvoch rokoch viedla k vzniku nášho Distriktu 122 Česká republika a Slovenská republika. Lion Vojtěch Trapl a lion Zenko Somora sú mená, ktoré pozná a bude pozná každý budúci člen lionského hnutia v oboch republikách, v súvislosti so vznikom nášho distriktu.

Aby organizácia, ktorej sme súčasťou, bola zaujímavá, užitočná a príťažlivá pre taký veľký počet členov, počas medzinárodného konventu, definuje témy a oblasti, ktoré sú spoločné, aktuálne a dotýkajú sa našich životov. Následne aj hľadá, odporúča a prispôsobuje svoje programy a činnosti tak, aby dobrovoľníci v jednotlivých kluboch – komunitách mohli prispieť k riešeniu týchto potrieb a zlepšovať tak lokálne, ale aj globálne naše spoločenstvo.

V tomto aktuálnom lionskom roku ukončíme storočnicovú servisnú výzvu, ktorá obsahovala projekty podporujúce pomoc formou služby, obnovu označení sídel lionských klubov, zvýšenie počtu členov, či spojenia sa s komunitou. Na medzinárodnom konvente v Chicagu bolo hlavnou tému spustenie nového globálneho rámca služieb spojeného s diabetom, ako globálneho zamerania sa na služby a stanovenie si ambiciozného cieľa pre budúcnosť Lions.

Globálny rámec služieb zameriava úsilie lions a leos na päť oblastí služieb s cieľom strojnosobiť náš humanitárny dopad tým, že do roku 2021 pomôžeme 200 miliónom ľudom ročne. Globálny rámec služieb dopĺňa spôsoby, ako kluby môžu pomáhať lokálne a dáva lions a leos nové príležitosti na pomoc pri riešení rastúcich výziev, ktorým čelí ľudstvo.

Milí lioni distriktu, verím, že naše spoločné úsilie a napĺňanie nášho motta, nám a našim komunitám, v ktorých pôsobíme na území dvoch samostatných štátov, bude v budúnosti hodnotené ako prínos a významná pomoc. Samozrejme si to vyžaduje našu aktivitu, ku ktorej každého z Vás pozývam a tešíme sa vopred na každé stretnutie s Vami. Vitajte v lionskom roku 2017-2018, vitajte v druhej storočnici LCI. □

**Ambičízne
ciele pre budúcnosť
Lions**

100 let Lions Clubs International

■ Jaroslav Novotný, šéfredaktor

7. červen 1917 je považován za datum vzniku organizace LIONS, která je zkratkou slov Liberty, Intelligence , Our Nations' Safety – Svoboda, Vzdělání (Porozumění) a Národní bezpečnost. Lions Club International tak v letošním roce slaví sté výročí své existence.

Je symbolické, že letošní mezinárodní konvent LCI se konal právě v Chicagu, tedy ve městě, kde byly uskutečněny první kroky směřující k založení lionského hnutí. Je na místě, abychom se v souvislosti s lionským centenáriem stručně seznámili s nejdůležitějšími událostmi historie lionského hnutí ve světě.

Za zakladatele LC je považován pojíšťovací obchodník Melvin Jones (nar. 13. ledna 1879). Poté, co se Melvin Jones spojil s dalšími spolkami, zabývajícími se charitativní činností, bojujícími za lepší svět, svolal na 7.6.1917 do Chicaga schůzku, která vyústila v založení „Association of Lions Clubs“. V říjnu téhož roku se pak konal v Dallasu první Kongres, který přijal základní zásady činnosti lionských klubů, vytyčil cíle hnutí a jeho etické principy. V roce 1920 se založením lionského klubu ve Windsoru (Kanada) stává lionské hnutí mezinárodním a začíná používat název „LCI – Lions Clubs International“. Na 9. kongresu LCI svolaném v roce 1925 do Cedar-Point (Ohio) na výzvu Heleny Kellerové se lioni stávají „rytíři slepých“ ve válce proti tmě“ a zahajují boj proti slepotě a heslo „Sight first“ je dodnes jedním z hlavních hesel činnosti lionských klubů.

V roce 1926 známý polárník admirál Richard E. Byrd jr., člen LC Washingtonu D.C. přelétá nejprve severní a poté i jižní pól symbolicky s lionskou vlajkou na palubě.

V roce 1930 vyvinul lion George Bonham bílou hůl, označující slepce, poté co pozoroval potíže slepce, který chtěl přejít ulici.

Ve dvacátých a třicátých letech minulého století dochází k dalšímu rozširování lionského hnutí a to nejen

ve Spojených státech amerických, ale i dalších zemích, kromě zmíněné Kanady vznikají další lionské kluby například ve střední Americe, kde v Mexiku je založen první klub ve městě Nuevo Larwedo. Lionské hnutí se rozšiřuje i do Asie, kde první lionský klub vzniká v městě Tientsien (Čína).

Mezinárodní hnutí

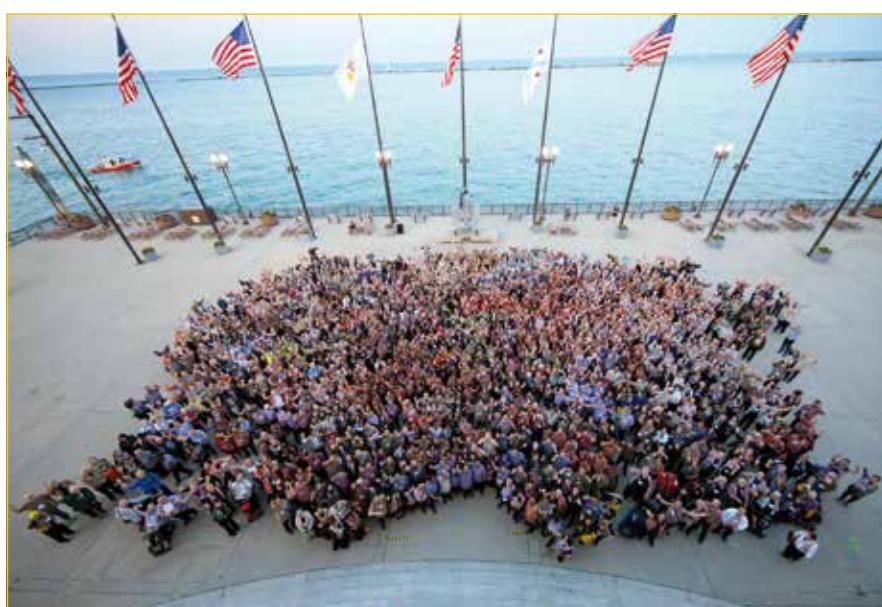
V roce 1931 se v Torontu (Kanada) koná první mezinárodní konvent LCI mimo území Spojených států amerických. Historie lionského hnutí naznamenává v té době řadu událostí symbolizujících rozvoj tohoto hnutí a svědčící i o růstu jeho prestiže. Například v roce 1933 při světové výstavě v Chicagu byli návštěvníci v sekci sociálních věd informováni o činnosti LCI. V roce 1935 uskutečnila Amelia Earhartová, čestná členka lionského klubu v New Yorku během Mezinárodní konference lionských klubů v Mexico City rekordní let bez přistání z Los Angeles do Mexika. Ve stejném roce ve městě Milwaukee darují místní Veřejné knihovně při

příležitosti jejího otevření otevření záření umožňující slepým a nevidomým zvukový záZNAM knih.

V roce 1939: Členové LC Detroit Uptown přeměňují starou farmu v Michiganu na školu, pro cvičení vodících psů pro slepé a nevidomé. Ve stejném roce lion Carl Edwin Stotz z Williamsportu v Pensylvánii, vyzval k podpoře lionské kluby, organizaci YMCA a další partnery k podpoře baseballového programu pro děti, 6. června 1939 se tak v Parks Williamsportu uskuteční první baseballová hra Little League

V roce 1944 je v New Yorku založena první oční banka. V současné době je většina očních bank na celém světě sponzorovaná lionskými kluby.

Po druhé světové válce se LCI zapojuje do příprav Charty OSN a je tak položen základ spolupráce s touto světovou organizací. LCI v roce 1947 získává statut konzultanta u Hospodářské a sociální rady OSN. LCI je tak jedinou nevládní organizací na světě, která se pravidelně účastní činnosti OSN

V roce 1947, kdy LCI oslavuje třicáté výročí svého založení, jako největší světová servisní klubová organizace vykazuje již 324.690 členů v 19 zemích. Lionské hnutí i nadále nabývá na síle, vznikají další a další kluby na celém světě. V roce 1948, tři roky po skončení druhé světové války, jsou založeny první lionské kluby v Evropě, nejprve ve Stockholmu (Švédsko), vzápětí i v Ženevě (Švýcarsko).

Na zasedání Konventu LCI v New Yorku v roce 1954 bylo na návrh liona D.A. Stevensonra z LC Font Hil (Ontario, Kanada), zvoleno jako oficiální heslo LCI „WE SERVE“ – Pomáháme. V roce 1957 pak LCI zahajuje programy pro mládež, včetně velmi úspěšných klubů mladých lidí pod názvem „Leo“.

Za významný milník v historii LCI je třeba považovat založení mezinárodní nadace LCIF (Lions Clubs International

Foundation) v roce 1968. Od svého založení poskytla LCIF granty ve výši 826 milionů USD na podporu humanitární činnosti lionů. Nadace LCIF uděluje svůj první grant – 5 000 USD – na pomoc obětem záplav v Jižní Dakotě v roce 1972. 1985: LCIF přiděluje svůj první velký katastrofický grant ve výši 50 000,- USD na pomoc obětem zemětřesení v Mexiku.

Milióny členů z celého světa

V roce 1973 sdružení vítá svého miliontéra člena. Lion Jimmy Carter, farmář z Georgie, se stává v roce 1977 prezidentem Spojených států amerických. Později, v roce 1982 Jimmy Carter jako bývalý prezident Spojených států amerických zakládá společně se svou manželkou Rosalynn „The Carter Centrum“, které se ve spolupráci s LCI a jeho nadací

LCIF zapojuje do boje proti slepotě na celém světě.

Změna stanov LCI v roce 1987 umožňuje členství i ženám. Ženy se pak stávají nejrychleji rostoucím segmentem nových členů LCI. Paní Nilofer Bakhtiar z Pákistánu je pak v roce 1999 zvolena jako první žena mezinárodní ředitelkou LCI.

V roce 1990 zahájil činnost lionský program „Sight First“, aby pomohl vymýt hlavní příčiny slepoty na celém světě. V rámci programu „Sight First“ evidují v roce 2003 LCI a The Carter Center celkem 50 milionů případů ošetření slepoty.

LCI stojí v čele mezinárodního boje proti slepotě a pomoci lidem na celém světě při řešení obtížných situací, ať se již jedná o pomoc postiženým při katastrofách (záplavy, zemětřesení), či o pomoc lidem ve složitém sociálním postavení, včetně podpory rozvoje vzdělanosti. Je samozřejmé, že výše uvedené události z historie LCI jsou jen nepatrnou ukázkou činnosti celého hnutí. Výčet veškerých aktivit LCI od jeho založení do současnosti by byl až nekonečně dlouhý. Svou činností je tak LCI s 46 000 kluby a více než 1,4 milionu členů působících v 219 zemích na všech kontinentech nejvýznamnější organizací ve své oblasti. □

Členové kabinetu při zasedání v Košicích

**Mezinárodní konvent LCI
v Chicagu**

Týždeň pred 100. konventom v Chicagu

■ Bohumír Krátky, guvernér distriktu

Predtým, ako Vám priblížim atmosféru a obsah pracovného stretnutia s názvom „DGE seminar 2017“, musím uviesť, že to bol pre mňa pekný zážitok. Týždeň pred 100. medzinárodným konventom v Chicagu sa stretli všetci guvernéri všetkých distriktov v kongresovom hotelovom centre Hyatt Regency Chicago.

Pondelok – 27. júna, prilietalo na letisko do Chicaga, ako každý deň, veľa návštěvníkov, pričom veľa z nich malo odznak označujúci príslušnosť k organizácii Lions Clubs International (LCI). Dôvod bol ten, že to bol zároveň deň registrácie na seminár pre 743 zvolených guvernérov celosvetovej organizácie. Viac ako desať mesiacov pred týmto dňom som dostával informácie o tom, že sa tu ocitnem a ako bude prebiehať seminár. Kde budeme ubytovaní, som sa dozvedel už na stretnutí Europa Forum v Sofii. Prvé tri hodiny som na letisku strávil vystávaním v rade a čakaním na moment, aby sa odovzdal všetky otlačky prstov (stačilo na rukách) a došiel otázku, aký je dôvod mojej návštěvy. Otlačky prstov a zosnímanie očnej sietnice prebehlo bez problémov, no otázku som dostal nečakanú: „Are you Lion?“ Po mojej odpovedi som sa díval, ako colník napísal na vstupný formulár, že dôvodom mojej návštěvy je účasť na lionskom konvente.

Mal som z toho dobrý pocit, ktorý vystriedal príchod k hromadám batožín, ktoré už boli mimo samoobslužné točacie pásy. Našiel som si svoje dva kufre a o chvíľu som sa ocitol pred dverami, za ktorými ma čakalo milé prekvapenie, skoro ako z filmu. Veľa ľudí s tabuľkami v rukách, pozerajúcich sa na mňa, no ja som samozrejme nikoho nehľadal. Vtom som zbadal niekoľko skupinek ľudí s tabuľkami s číslom 100 a logom LCI. Na jedného liona z jednej skupinky som sa usmial a on nahlas povedal: „District Governor Elect?“ Na základe toho sa ku mne rozbehlo šesť lionov a všetci mi chceli zobrať kufor. Nemal som dosť kufrov pre každého, no prvé spoločné lionské foto bolo na svete. Päť hodín po prílete som bol už konečne

na izbe a už som vedel, že požiadavku na ristretto či espresso budem musieť riešiť mimo hotel.

Potreba nových klubov

Utorok sa začal samotnou registráciou, počas ktorej som dostal okrem iného, aj bielu krabičku s odznakmi pre budúcich členov kabinetu, rovnako ako moji kolegovia, no mal som v nej podozrivo málo odznakov a niektoré vôbec. Povedali mi, že to na druhý deň budeme vedieť vyriešiť, nech si pripravím požiadavku, čo mi chýba a čo sa aj stalo. Po registrácii som sa išiel prezliecť, aby som sa prvýkrát v bielom smokingu ocitol v dlhom rade s názvom „DGE Photo Session“. Je to tá fotografia, na ktorej sa guvernér usmieva s medzinárodným prezidentom a jeho manželkou. Opäť som sa išiel prezliecť, nakoľko prišiel na rad prvý tréning s orientáciou len pre single district.

Hlavnou tému tohto stretnutia bolo zdôraznenie potreby zakladania nových klubov, aby sa naše distrikty akosi „nevyparili“. Po skončení nás

čakala privítacia recepcia s predpísaným oblečením, ktoré sme dostali počas registrácie, takže som sa v tento deň prezliekal už štvrtýkrát a uvedomil som si, že ani v môj svadobný deň som takýto výkon nepodal. Recepcia sa konala v Navy Pier – Aon Ballroom, kde sme sa prepravili autobusmi. Každá skupina guvernérov dostala za úlohu namaľovať plagát, ktorý by vyjadroval myšlienku LCI. Bola to spoločná úloha, pri ktorej sme sa zabavili a nie je potrebné zdôrazňovať, že v niektorých sa prebudili deti a podľa toho sa objavovali na plagátoch nákresy, ktoré bolo treba vygumovať.

Streda začala otváracím ceremoniálom, na ktorom vystúpil First Vice President Dr. Naresh Aggarwal a Nick Vujicic. Privítanie nášho prezidenta s indickým pozdravom „Namaste“ v Arie Crown Theater bolo prejavom harmónie osoby, ktorá o pomoci iným hovorí z vlastného precítania. Vystúpenie hlavného hosta, austrálčana bez končatín, bolo neočakávané, nakoľko jeho predstavenie znelo: „Volám sa

Nick Vujicic a som vďačný, že som sa pred 31 rokmi narodil bez rúk a nôh. Môj život nie je jednoduchý, ale skrte lásku mojich milovaných rodičov a viery v Boha som prekonal moje nešťastie a môj život je teraz naplnený radostou a zmyslom.“ Zároveň jeho pohybovanie sa po stole z kraja na kraj ma držalo v napäti. Popoludnie sme strávili s PID Miklósom Horváthom, ktorý bol vedúcim našej Group 14. Na tomto seminári sme pomenúvali naše silné a slabé stránky a hovorili sme o súčasnom význame sociálnych sietí.

Štvrtok ráno sme sa všetci opäť presunuli do Arie Crown Theater na prezentáciu First Vice President Dr. Naresh Aggarwala. Ako prvú informáciu uviedol, že naše motto: „We Serve“ je pre neho postačujúce a on si nebude vyberať žiadne ďalšie, nakoľko „služba“ je dôvodom našej globálnej organizácie. Zároveň povedal: „Vstupujeme do nášho druhého storočia a vyvíjame sa tak, aby sme uspokojili potreby nášho neustále sa meniaceho sveta. Môžeme svetu ukázať, že riešenie našich najväčších problémov je na dosah, ak budeme spolupracovať na spoločnom dobrom. Treba si však uvedomiť tri veci, ktoré tvoria našu silu: POWER OF WE, POWER OF ACTION, POWER OF SERVICE.“

Sila spolupráce lionov

Sila „MY“ znamená uvedomiť si, že ako jednotlivci môžeme urobiť veľa, no keď 1,4 milióna lionov spolupracuje, neexistuje žiadny limit na to, čo môžeme dosiahnuť. Ak by každý z nás

investoval len 10 dolárov každý mesiac do služby, alebo by slúžil len jednu hodinu týždenne, mohli by sme skutočne zmeniť svet.

Sila „AKCIE“ znamená premeniť nádej do činnosti. Lioni pôsobia v komunitách po celom svete a preto je dôležité využiť našu celosvetovú prítomnosť zapojením každého leva do služby. Musíme riešiť naliehavé potreby našich komunit výberom projektov, ktoré premieňajú náš čas, um, ale aj prostriedky do pomoci formou služby.

Sila „SLUŽBY“ znamená, že všetko čo robíme sa deje a dá sa premeniť na

Power of We, Power of Action, Power of Service

konkrétnu službu. Naším cieľom bolo vždy poskytovať služby tým, ktorí to potrebujú. Riešenie najväčších problémov sveta je na dosah, ak budeme spolupracovať. Ale iba prostredníctvom služby môžeme pomôcť zmeniť životy a urobiť svet lepším miestom.

Hostom tohto dňa bola Sister BK Shivani, ktorá vede motivačné kurzy prostredníctvom verejných seminárov a televíznych programov. Táto elektrotechnická inžinierka cestuje v Indii a podporuje Brahmu Kumaris na charitatívnych akciach od propagácie darcovstva orgánov až po rodičovské

programy. Cez obed sme sa presunuli späť do hotela na ďalšie semináre, ktorých obsahom bola ranná prezentácia Dr. Naresh Aggarwala.

Piatok ráno sme sa opäť presunuli do Arie Crown Theater na tri prezentácie : LCIF, nových servisných rámsov a zatváracej ceremonií. Uvedomil som si opäť veľkosť našej nadácie a spôsoby, ako je podporovaná jednotlivcami po celom svete. Ako reaguje v prípade živelných katastrof, ako pomáha pri ochrane života, zdravia a zraku. Je potrebné využiť poskytované granty aj v našom distrikte. Nás nový globálny servisný rámec bude stopou našej druhej storočnice. Ako najpočetnejšia humanitárna organizácia reagujeme na zmiernenie diabetu, hladu, detskej rakoviny, ochrany zraku a životného prostredia. Je to príležitosť pre naše kluby, aby s novými členmi rozšírili svoje aktivity. Aj tento deň sa zopakoval obedný návrat do hotela a školiacich miestností.

Tréning obsahoval upresňujúce informácie z predpoludňajších prezentácií. Po skončení sme stanovovali ciele, ktoré chceme počas aktuálneho obdobia dosiahnuť. Vyplnený formulár som prezentoval PDG Andrejovi Stojkovičovi z Macedónie. Pozitívne reagoval na kolonku, v ktorej som mal uvedené, že založíme tri nové kluby a tak posilníme rovinu : viac členov znamená viac servisu. Posledná spoločná aktivita v Group 14 bola odovzdanie certifikátov a spoločné fotografovanie. Dobré organizačné zabezpečenie sme ocenili posledným podpisom na prezentačnej listine, ktorú sme počas seminárov podpisovali dvakrát denne. Večer nás čakal banket, na ktorom sa zúčastnilo v Sheraton Grand Chicago hoteli približne jeden a pol tisíc ľudí, z ktorých väčšina bola v bielych smokingoch. Prípitkom s pohárom čistej pramenitej vody sa skončil seminár guvernérov distriktov pre funkčné obdobie 2017-2018. □

Mrs. Aggarwal, International president Dr. Naresh Aggarwal a guvernér Distriktu 122 BohuMír Bobo Krátky

Nechýbali sme na Centennial Convention v Chicagu

■ Bohumír Krátky, guvernér distriktu

Chicago je „rodné“ mesto asociácie lionských klubov a preto nie je to náhoda, že stí medzinárodný konvent sa konal práve tu.

Program každoročnej konferencie je obsahovo rovnaký. Pre každého liona sa začína príchodom, ubytovaním a registráciou. Prvý deň patrí ako vždy, k dvom najmasovejším akciám s názvom International Parade a International Show Opening Concert. Pochod lionov, v ktorom sa prezentujú lioni jednotlivých distriktov, je pestrý, veselý a samozrejme aj náročný na kondíciu. Aby si prítomní skrátili chvíle čakania, vznikajú tisíce fotografií, vymieňajú sa kontakty a odznaky. Bolo pre mňa veľkým potešením, keď som v sobotu, po piatich dňoch strávených v kongresovom centre, uvidel známe tváre z Prahy, Plzne, Pardubíc či Nitry. Okrem mnohých stretnutí sme sa pozdravili aj s lionmi z nemeckého D111-BO.

Parádu, či pochod v uliciach Chicagu, sme absolvovali v „oslabení“. Dôvod bol pre všetkých nečakaný, no museli sme ho akceptovať. Polovica našej výpravy sa počas cesty na konvent zdržala na letisku v Stockholme, čo spôsobilo, že naše fotografie sú bez známych tvári a bannera. Večer sme sa strávili v McCormick Place, v najväčšom kongresovom centre Severnej Ameriky nedaleko Millennium Park v Chicagu, na

vystúpení The Beach Boys. Bolo skvelé tlačiť sa k pódiu, kde sme sa neplánované stretli s našim prvým vicedistrict guvernérom. Táto známa, prvá americká roková kapela, odohrala hity 60. rokov: „Surfin' Safari“, „Wouldn't It Be Nice“, „California Girls“, „Good Vibrations“ a doplnila tak energiu prítomným lionom, ktorí ju počas pochodu spotrebovali.

Program nasledujúcich troch dní obshoval tradičné masové spoločenské

**Pochod lionov,
v ktorom sa
prezentujú jednotlivé
distrikty, je pestrý
a vesely**

stretnutia (Opening, Second a Closing Plenary Session), kde sme mali možnosť vidieť vystúpenia medzinárodných prezidentov, ich vnímanie myšlienok nášho hnutia a prezentácie programov, ktoré spoločne tvoríme a cez ktoré plníme naše motto „We Serve“. Semináre, prebiehajúce v menších rokovacích sálach, informujú konkrétnych povere-

ných zmocnencov distriktných programov o obsahu ich práce, povinnostach a spôsoboch, ako je možné postupovať pri ich plnení. Samozrejme je tu príležitosť podeliť sa a poradiť so skúsenosťami prítomných lionov z celého sveta.

Registrovaní účastníci môžu vstupovať aj do prezentáčnych priestorov, v ktorých sa nachádzajú ukážky aplikácií programov našej lions nadácie, prezentácia miesta, v ktorom sa bude konať budúcočinný konvent, obchod, v ktorom je možné zakúpiť všetky veci z LCI shop, bazár pre výmenu lions odznakov či oddychovú zónu, kde je možné urobiť fotografie s lionským pozadím. Pokiaľ má registrovaný lion možnosť zúčastniť sa volieb, je možné tak urobiť vo volebných priestoroch. Túto možnosť sme využili už druhý rok za sebou. Tento rok to bolo aj s poznaním, že doklad totožnosti je postačujúci aj v elektronickej forme, a tak sme sa nemuseli vrátiť do hotela pre naše pasy.

V utorok 4. júla na obed sa skončil oficiálny program medzinárodného konventu inštaláciou medzinárodného prezidenta Dr. Naresh Aggarwala a všetkých district guvernérov do úradov, ktoré zastávajú v aktuálnom lionskom období. Tento deň bol voľným dňom nielen pre mňa, ale aj pre všetkých Američanov. Bol to deň oslaví nezávislosti. Podarilo sa mi ho stráviť v Millennium parku, ktorý som mal tri minúty pešo od hotela, kde som bol desať dní ubytovaný.

Budúci rok sa od 29. júna do 3. júla uskutoční LCI Convention 2018 v Las Vegas, Nevada, USA. Pokiaľ Vám to Vaše rodinné, pracovné a ostatné okolnosti umožnia, využite možnosť participovať na medzinárodnej akcii tohto typu. Prinesie Vám to zážitky, spoznanie nových miest a názorov a v neposlednom rade aj pocit spolupatričnosti v úsilí pomáhať našim komunitám zlepšovať životný priestor. □

Jak jsme (ne)byli na 100. mezinárodním konventu

■ Emilie Štěpánková, PDG

Velké přípravy, podpisy na plakáty, řada klubových akcí během posledního lionského roku a v neposlední řadě velké těšení – to vše pro naši třináctičlennou skupinu pardubických, pražských, karlovarských a plzeňských lionek a lionů i rodinných příslušníků znamenala účast na jubilejním 100. mezinárodním konventu LCI v Chicagu.

Scházíme se na letišti v Praze ve čtvrtek 29. června 2017 a ještě kontrolujeme, zda máme skutečně všechno, co bude potřebovat delegace našeho Distriktu 122 ve slavnostním Průvodu národů. Vezeme s sebou náš krásný distriktní baner, státní vlajky, kloboučky a šály pro účastníky průvodu, distriktní odznáčky na výměnu. V pravé poledne přistáváme ve Stockholmu a tam naše cesta na mezinárodní konvent i dlouho očekávaná účast v průvodu končí. Důsledkem zrušeného letu ze Stockholmu do Chicaga je to, že se na místo této slavnostní události dostáváme až v sobotu 1. července v pozdních večerních hodinách, kdy už je „po všem“. Naše pocity ostatně věrně popisuje Hanka Morkosová ve svém článku na jiném místě tohoto časopisu. Ještě jsme se „pro forma“ v neděli zaregistrovali jako účastníci konventu a setkali jsme se s dalšími lioni z LC Pardubice v hotelu. Také jsme si stačili v rychlosti prohlédnout alespoň to nejzajímavější z Chicaga, následující den jsme však museli pokračovat v plánované cestě na západ USA.

Po první neblahé zkušenosti ale již všechno probíhalo podle plánu a měli jsme před sebou téměř tři týdny zajímavého cestování. V pondělí 2. července jsme přistáli na letišti v San Franciscu, kde na nás čekaly tři automobily, za jejichž volanty se statečně posadili Jirka Doležal, Láďa Libý a Pepa Švarc, kteří nás spolehlivě dopravili na všechna místa, která jsme chtěli navštívit.

V San Franciscu na nás před

hotelem čekal René Morkos, který žije a pracuje v Silicon Valley a věnoval nám tři dny svého drahocenného času. Díky jemu jsme viděli to nejzajímavější ze čtvrtého nejlidnatějšího města USA, které je vyhledávaným turistickým cílem a jedním z nejkrásnějších světových měst. Město je proslulé svými chladnými léty, mlhou, strmými kopci, rozmanitostí architektury a turistickými cíli, mezi kterými je most Golden Gate Bridge, lanová tramvaj či bývalé známe vězení na ostrově Alcatraz. V San Franciscu jsme také strávili 4. července Den nezávislosti tak, jak jej prožívají obyvatelé města, tedy na pláži u grilu. Byl to nezapomenutelný zážitek, zejména jsme byli překvapeni tamním počasím, které je v této době chladné, spojené s poměrně silným větrem a mlhou, takže jsme poprvé a naposledy rádi využili veškeré teplé oblečení, které jsme s sebou vezli. Díky Renému jsme také mohli strávit den v areálu Stanford University nedaleko Palo Alto přímo v srdci Silicon Valley.

Po návštěvě San Francisca a okolí jsme se přesunuli do Yosemitského národního parku v horách Sierry Nevady, který je od roku 1984 zařazen na seznam světového dědictví UNESCO. Projeli jsme Yosemity Valley podél řeky Merced, pokochali se pohledem na Yosemitský vodopád, který obvykle bývá touto dobou už suchý, i na nejvyšší žulový monolit na světě El Capitan.

Po noci strávené v blízkosti parku jsme se přesunuli do Las Vegas, nej-většího města státu Nevada, známého především svým nočním životem, kasíny a hotely napodobujícími historické památky a objekty. Nemohli jsme vyněchat srdce města, Las Vegas Boulevard, kilometrů a v něž se nachází většina hotelových komplexů, které jsou zároveň i obřími kasíny. Nachází se zde 18 z 25 největších hotelů na světě. Protože jsme však byli vybaveni automobily, navštívili jsme i betonovou klenbovou přehrada Hoover Dam na řece Colorado na hranicích států Nevada a Arizona.

Obdivovali jsme monumentální dílo vysoké 220 metrů a dlouhé 379 metrů, jehož přehradní nádrž Mead se táhne ne do vzdálenosti 185 km a její hloubka dosahuje až 180 m. Je pojmenovaná po prezidentu Hooverovi a byla postavena ve 30. letech 20. století, jako ve své době největší přehrada na světě. Přes čtyřicetistupňové teploty, které v Las Vegas a okolí panovaly,

jsme se vypravili i na návštěvu Red Rock Canyonu.

Po čtyřech dnech v horkém Las Vegas jsme se přemístili do příjemnějších třicetistupňových teplot slunné jižní Californie, do druhého nejlidnatějšího města USA, Los Angeles. Tam jsme samozřejmě nemohli vyněchat filmová studia, Hollywood Boulevard, Man's Chinese Theater, Beverly Hills, pláž v Santa Monice na pobřeží Pacifiku ani Down Town.

Pobyt v Los Angeles a okolí nám zabral celé tři dny a pak nás čekalo odevzdání automobilů na letišti a pře-

Nashledanou za rok v Las Vegas!

sun do největšího amerického města New Yorku. Díky tomu, že jsme bydleli přímo na Manhattanu u nejvytíženější stanice metra na světě Penn Station, jsme za poměrně krátkou dobu pobytu stihli vyjet na věž Rockefellerova centra i Empire State Building, viděli jsme Sochu Svobody, Brooklyn Bridge, Trinity Church, Times Square, Madison Square Garden přímo naproti našemu hotelu, Central Park a mnohá další zajímavá místa. Nejsilnějším zážitkem

ale bylo pietní místo nazývané dnes Ground Zero, kde se do 11. září 2001 nacházely budovy World Trade Center („Dvojčata“).

Cesta z New Yorku domů vedla opět přes Stockholm, ale tentokrát proběhla bez zdržení a na půdě České republiky jsme přistáli podle plánu v úterý 18. července. Přestože jsme nestihli Průvod národů na mezinárodním konventu LCI v Chicagu, absolvovali jsme sice náročný, ale krásný a poučný lionský výlet za moře, na který jistě budeme všichni vzpomínat. Na tomto místě si zaslouží velký dík Jirka Doležala z LC Pardubice za zajištění tak náročné akce, spolu s ním pak Láďa Libý a Pepa Švarc za spolehlivé řízení na dlouhých cestách a všichni zúčastnění za trpělivost a spolupráci. Zvláštní poděkování pak patří Renému Morkosovi za jeho obětavost, pohostinnost a perfektní dobrovolné průvodcovské služby v San Franciscu a okolí.

Bylo to popáté, kdy jsem se spolu s lony zúčastnila mezinárodního konventu, vždy spojeného s delším pobytom v zemi, kde se konal, a mohu jen s radostí konstatovat, že jsem vždycky byla v té nejlepší společnosti. Těším se, že to nebylo naposledy a že v příštích letech nás čeká řada podobných krásných společných zážitků při poznávání nových destinací. Tak tedy doufám, že se za rok uvidíme v Las Vegas! □

Chicago

■ Hana Morkos, LC Praha San Giorgio

Oslava stého výročí založení naší lionské organizace byla v našich myšlenkách po mnoho měsíců před jejím uskutečněním a plány, jak prožít tuto výjimečnou událost se mezi skupinkou účastníků dlouze probíraly, hledaly se nejlepší možnosti a pečlivě se připravovaly nezbytné rekvizity pro průvod a reprezentaci naší země.

Ne, nebyla to pro mě první účast v na celosvětovém konventu, mohu s potěšením říci, že tuto skvělou událost jsem měla možnost prožít již pětkrát a to

více se vždy těším na další rok, ale 100. výročí se nepoštěstí jen tak, proto moje očekávání bylo opravdu vysoko.

Let z Prahy do Stockholmu proběhl dobře a nastalo čekání na let do Chicaga. Po opakováném oznámení, že náš let bude opožděn, nám večer oznámili, že byl let zrušen a další letadlo letí až pozítří. Tato informace byla jako hurikán, který zničil všechna naše očekávání a zanechal jen spoustu práce s jeho nápravou. Doprava do přidělených

hotelů, komplikace s pokoji, které nebyly k mání a další otravné nepříjemnosti jsem vnímala již jen mlhavě a jako nutné zlo. To velké a podstatné bylo nenávratně pryč! A tak, ležíc na posteli v ošklivém hotelu, uprostřed švédských lesů, přikrytá jen prostěradlem, jsem přemýšlela nad tím, co mi tato událost přinesla do života, a co mám pochopit? Jediné co mě napadlo, že přijímat to nepříjemné a nechtěné nás učí si uvědomovat, že pokud nejde o život, tak nejde o nic... □

Biela pastelka alebo víťazstvá, ktoré pomáhajú

■ Ján Miškovič, LC Banská Bystrica

Na jednej strane isté a hlavne bezpečné kroky s bielou palicou, reliéfne bodky usporiadane do písmen, slov a vied písanie emailov či SMS rutinou. Na druhej vsietený gól, prekonaný rekord či medaila na hrudi. Všetko víťazstvá, ktoré pomáhajú a posúvajú nás vpred. Práve víťazstvá spojili verejnú zbierku Biela pastelka s jej tohtoročným ambasádorom futbalistom Marekom Hamšíkom.

Verejnú zbierku Biela pastelka organizuje Únia nevidiacich a slabozrakých Slovenka (ÚNSS) už od roku 2002. Jej výnos bude použitý na dofinancovanie špeciálnych rehabilitačných programov pre ľudí so zrakovým postihnutím, obhajobu ich práv, odstraňovanie a prevenciu vytvárania architektonických a dopravných bariér. „Dakujeme všetkým, ktorí sa rozhodnú prostredníctvom Bielej pastelky podporiť našu činnosť“, hovorí predsedca ÚNSS, pán Branislav Mamajka. „Aj vďaka tomu môžeme na pomyselný stupeň víťazov viest všetkých, ktorí o to prejavia záujem, a to na celom území SR.“

Počas hlavných zbierkových dní Bielej pastelky 2017, ktoré boli v piatok 22. 9. a sobotu 23. 9., mohla verejnosť v uliciach 300 miest a obcí na celom Slovensku stretnúť 3500 dobrovoľníkov, ktorí za ľubovoľný príspevok ponúkali spinky v tvare bielej pastelky.

To, aké to je byť slabozrakým či nevidiacim, si každý mohol vyskúšať na vlastnej koži. V informačných stánkoch ponúkal ÚNSS prehliadku rôznych kompenzačných a optických pomôcok, možnosť napísať si niečo v Braillovom písme, ale aj odfotiť sa s maketou kapitána SSC Neapol Mareka Hamšíka. V Banskej Bystrici rodnom meste ambasádora tohto ročníka, niekoľko-násobného futbalistu roka, sa však všetko začalo už o deň skôr a to 21. 9. 2017 v shopping centre EUROPA a to o 10 hod. úvodným výkopom liona Jána Miškoviča „Mišiaka“. Týmto výkopom sa spustila „futbalomária“, kde si mohla široká verejnosť vyskúšať ako je to dať gól s klapkami na očiach do ozvučenej bránky s ozvučenou loptou akú používajú nevidiaci. Vyše 100 vsietených gólov svedčí o urputnom futbalovom boji.

Veľký záujem bol a o bezplatné vyšetrenia očného tlaku a hrúbky rohovky ako aj očného pozadia spojenú s konzultáciami odbornými očnými špecialistkami. Pre najmenších prebiehalo vyšetrenie Plusoptixom ako aj kreslenie v detskom kútku. Veľkým lákadlom bol aj Kristián, vodiaci psík nevidiaceho Jarka Bohoviča ako aj účasť a autogramiáda futbalistov ŽP Šport Pobrezová, internacionálov Dukly Banská Bystrica a Mareka Penksu bývalého hráča popredných európskych futbalových klubov zo synom Marekom nádejným futbalistom, o ktorom ešte budeme počuť.

Víťazstvo, ktoré pomáha

Nemohli chýbať ani lioni s banského regiónu, ktorí počas kampane predstavili obrie okuliare, oboznamovali verejnosť o svojej činnosti, zbierali použité okuliare. Čerešničkou na torte bola účasť Guvernéra LCI D-122 BohuMíra „Boba“ Krátkeho a 2.VDG Pavla Moru, vyskúšali si meranie zraku a samozrejme sa zapojili aj do samotnej zbierky,

kde s našou Lions kasičkou ponúkali biele pastelky. Táto kasička označená Lions logom, do ktorej okrem členov LC Banská Bystrica prispeli aj členovia kabinetu Guvernéra, po komisionálnom otvorení bolo v kasičke nazbieraných 335 eur pri predaných 77 pastelkách.

V piatok 22. 9. 2017 kampaň pokračovala v Trnave, Trenčíne, Nitre, Topoľčanoch, Martine, Prešove, Poprade, Humennom, Košiciach a v Žiline. Práve do Žiliny sme prišli v sprievode Boba Krátkeho, Palka Moru a Mišiaka podporiť túto významnú kampaň. Tu v OC MIRAGE podobne ako aj v Banskej Bystrici prebiehalo celé podujatie za účasti členov LC Žilina ako aj futbalistov MŠK Žilina. Potešiteľné bolo zistenie, vo väčšej miere zapojenie našich lionov. Toľko v krátkosti môj pohľad na Bielu pastelku v týchto dvoch stredoslovenských mestách počas hlavných zbierkových dní. Samozrejme kampaň pokračuje do konca roka tak držme spolu palce, aby sa vyzbieralo čo najviac a koncom roka sme mohli spoločne osláviť „víťazstvo, ktoré pomáha“. □

Lioni dodali 150 000 ks bílých pastelek

■ Martin Dlouhý, LC Teplice, zmocněnec pro komunikaci se SONS v ČR

Další ročník sbírkové akce Bílá pastelka se již blíží a kdo jen trochu sleduje dění v našem distriktu tak už určitě ví, že LC je poněkolikáté velkým podporovatele této sbírky jak v Čechách tak na Slovensku.

V České republice jsme si za tuto spolupráci se SONS již „vydobyly“ postavení hlavního partnera sbírky. Nyní bych rád tedy zmínil tu Českou část akce, která měla v letošním roce velkou novinku. Když jsme se v zimě začali bavit o tom, jakým způsobem podpoříme letos Bílou pastelku, byl na nás vzesesen dotaz z vedení SONS, zda bychom se pokusili sehnat pastelky levněji než si je dlouhá léta nechávají vyrábět oni. Přijali jsme tedy tuto výzvu a zavázali se, že jim zajistíme kompletní dodávku bílých pastelek na celou sbírkovou akci.

Po delším tápání v celé situaci na trhu se do akce vložil náš milý a všudypřítomný lion Radim Dvořák, též bývalý guvernér a po několika pokusech se mu podařilo v zahraničí objevit vhodného dodavatele právě těchto pastelek. Pak následovalo nekonečné kolečko jednání se zahraničním partnerem až se nakonec uzavřela objednávka a mohli jsme cekat jak to celé dopadne. A dopadlo! Na konci léta v druhé polovině srpna jsme dostali hlášení, že pastelky již jsou v Hamburku a co nevidět se dostanou i do ČR.

Poté již šlo vše jak na drátkách a do týdne od naskladnění a proclení jsem již mohl plně naložené auto s krabicemi a 150 000 ks pastelek doručit z Jaroměře do Prahy, kde SONS sídlí. Musím říci, že jejich nadšení bylo velké a tím, že ušetřili naším darem hodně přes 100 000 Kč, mohou tyto prostředky účelně vynaložit na aktivity, které jsou s celu

víme, že jsme kupili SONSu pastelky a že naše peníze nešli „kamsi“, kde bychom nevěděli, jak se s nimi dále naloží, jak už to také bohužel u našich darů občas bývá. A teď už bych jen vyzval kluby, pojďte vysbírat dostatek prostředků na proplacení faktury za pastelky a pošlete do fondu pro Bílou pastelku, která byl právě pro takovéto účely zřízen částku pouhých 4500 Kč za klub, ať se nezahanbíme a můžeme jako lioni hrdě hlásit, že umíme pomoci, když to má smysl.

Děkuji všem, kteří se na celé akci dosud podíleli a také těm, kteří se podílet teprve budou a přispějí do našeho lionského fondu. □

Lionské pastelky napomohly dobré věci

akcí spojené. Na závěr bych chtěl bez jakékoliv nadsázky říci, že mi tato pomoc Radima velmi velmi pomohla, protože bez jeho snahy a úsilí bychom to nikdy nedokázali a já jako garant celé sbírkové akce za LC jsem měl spolu s mým kolegou Vojtou Traplem celou situaci velmi usnadněnou.

Jen víc takovéto pomoci, kde přesně víme, do čeho naše peníze směřují. Zde naprostě přesně

Medzinárodný kemp mládeže Harmony II

■ Miroslava Jaššová, pastprezidentka LC Bratislava Pressburg a riaditeľka Medzinárodného kempu mládeže HARMONY II

Za zvukov fanfár medzinárodnej 100 ročnej lionskej hymny, hymny Českej a Slovenskej republiky sa 24. 7. 2017 o 17 hod v priestoroch veľkej kongresovej sály zariadenia: Centrum ďalšieho vzdelávania Univerzity Komenského v Bratislave Študijné a kongresové stredisko Modra – Harmónia, otvoril druhý ročník „Medzinárodného kempu mládeže Harmony II“.

Hlavným organizátorom v mene D-122 Česká a Slovenská republika bol LC Bratislava PRESSBURG. Tohto kempu sa zúčastnilo 30 mládežníkov vo veku 18 až 24 rokov z 14 krajín sveta. Najviac účastníkov bolo z Turecka, Talianska, Brazílie, Mexika a Fínska. Medzi účastníkmi boli mladí ľudia i z ďalekej Indie, Dánska, Francúzka, Srbska, Chorvátska a Nemecka. Takto približne zneli slová v Modranských zvestiach č. 7 (júl 2017).

Hlavná príprava na kemp pre klub LC BA PRESSBURG začala už rok vopred. Mesiac pred začatím príprava vrcholila opäťovnou návštevou všetkých sponzorov a zariadení, konečným dohadovaním sponzorskej pomoci, jedálneho lístka v kemppe aj mimo neho, nákupom dvojplatničiek, športových, kresliacich, pomôcok, pitného režimu, návrhom kempových tričiek a zadanie ich potlače profesionálom. Riaditeľka kempu pripravovala zoznamy ľudí podľa tímov, ktoré vytvorila, na ubytovanie, na kempový poplatok, na odchody účastníkov, ktoré sa menili aj počas kempu. Najnáročnejšia úloha bola dať do konečnej verzie informačný,

poznávací a aj reklamný bulletin, keďže sa koncom júna zmenili účastníci z Talianska. Bulletin obsahuje pravidlá kempu, fotografie mládežníkov, kemp lídrov a členov nášho klubu s menami, krajinou odkiaľ pochádza účastník a vlajky daných krajín. Obsahom je aj program na celé dva týždne v časovom slede a posledné dve strany patria sponzorom kempu.

**Kempu sa zúčastnilo
30 mládežníkov vo
veku 18 až 24 rokov
z 14 krajín sveta**

Bulletin sa vydal v dvoch verziach: slovenskej a anglickej. Bol určený pre každého účastníka kempu na poznávanie sa navzájom, na dennú potrebu, sledovania programu a na záver kempu si doň účastníci v slzách písali venovania, želania a pozdravy. Ďalej bol pripravený na propagáciu sponzorov a ako darček pre hostí.

Vrátime sa na začiatok, keď 24. 7. 2016 o 13:30 hod sme prvých sedem účastníkov kempu vyzdvihovali na vlakovej Hlavnej stanici v Bratislave aj s prívesom. Ani do troch aut sa nevedeli zmestíť. Rovnako do Harmónie už od 14h postupne prichádzali účastníci kempu v sprievode ich hostujúcich rodín, čo bolo veľmi milé. Celý náš klub sa zmobilizoval a vítal hostí. Kemp lídri si umiestňovali do izieb svojich pridelených mládežníkov, pomáhali im vypisovať ubytovacie formuláre a aj deklarácie konania na vlastnú zodpovednosť.

Zahájenie kempu začalo podľa všetkých lionských pravidiel hymnami. Predstavila sa riaditeľka kempu Harmony 2016 Miroslava Jaššová a s prezidentom LC BA PRESSBURG Vladimírom Kubovčíkom privítali zástupcu guvernéra 2. viceguvernéra Pavla Mora a pani pastuguvernéru Leu Jankú. Veľké privítanie patrilo aj zástupkyni primátora mesta Modra pani Vierke Jančovičovej. Všetkým prítomným predstavili členov klubu, kemp lídrov a popriali všetkým mládežníkom príjemný pobyt, veľa zábavy

a príjemných zážitkov. Po večeri mali mládežníci zadané úlohy na spoznávanie sa a tímovú prácu. Podobne ako minulý rok na druhý deň sa prezentovali ako tímov vo vyzdobených tričkách, s vlastným názvom, pokrikom a predstavili sa navzájom. V utorok dopoludnia sa prezentovali jednotlivé tímy, a popoludní si spravili prechádzku na Zochovú chatu.

Mladí ľudia spoznali viaceré slovenské mestá a obce ako Gabčíkovo, Rišňovce kde nás privítali primátor a starosta. Časovo najnáročnejší deň mali počas návštevy Bratislavu. Dopoludnia si prezreli Bratislavský hrad, Dóm Sv. Martina, Michalskú vežu, Mestské múzeum, Lekárske múzeum a po obede Galériu Nedbalka a veľkým okruhom Mestského vláčika ďalšie atrakcie hlavného mesta. Podvečer súťažili v tanci v priestoroch Televíznej veži, kde sa aj v reštauračnej časti navečerali. Pre niektoré dievčatá bol fyzicky najnáročnejší deň počas výletu v Gabčíkove. Tam sme si prezreli i vodnú elektráreň v Gabčíkove, dokonca Záchranný systém Slovenska, Divokú vodu a Danubianu – najrozsi-ahlejšiu výstavu moderného umenia. Návšteva Modry nám vyšla v najteplejší deň roku. Ráno vyliezli na vežu Modranského katolíckeho kostola, potom sa schladili v SNM Múzeum Ľudovíta Štúra, po ktorej dostali zmrzlín a v chladnej Baště múzea keramiky oddychovali pred pohostením v najnavštevovanejšej reštaurácii v Modre. V Rišňovciach sa pán starosta každému prihovoril zvlášť a daroval im CD z pamiatkového dňa osadenia pamätnej tabule pre zosnulých členov Vojenského súboru Alexandrovcov, ktorý v minulosti spieval v Rišňovciach. Po návšteve múzea Kutuzovova a sochy Dobrého anjela sveta sme sa premiestnili na prehliadku SNM hrad Červený Kameň. Oboznámili sa s výrobou vína v ELESKU,

kde sme mali aj ochutnávku vína a ďalšie atrakcie. Mládežníci navštívili aj športové zariadenia v Senci, kde sme oddychovali, kúpali sa a mali ochutnávku syrov z nedalekej farmy. Kúpali sa aj v areály Zlatých pieskov v Bratislave.

Vďaka veľkému Študijnému a kongresovému stredisku Modra – Harmónia sa nám podarilo vytvoriť vynikajúce podmienky na vzdelávanie, zábavu mladých ľudí zo všetkých kontinentov sveta. Prezentácie sa konali vždy vo veľkej kongresovej sále, kde sa skoro strácali v sedadlách pre 150 ľudí s pódiom. Zábava a posedenia sa odohrávali vo veľkej rokovacej miestnosti pre 60 ľudí z ktorej sa vychádzalo von na veľkú terasu. Pri tvorbe tímov používali aj

ktorú náš klub pripravil, pomáhal aj niektorí účastníci a dodatočne sme utekali kúpiť údený syr, lebo ho bolo málo. Večerná zábava a diskotéka boli najobľúbenejšie...

Občas si pre účastníkov členovia organizačného klubu pripravili nečakané prekvapenie. Napríklad narodeniny jedného nezbedného účastníka sme nemohli predsa opomenúť tortou so sviečkami. Počas príprav na karneval člena nášho klubu maľovala na tvár. Fantázii sa medze nekládli, požičali si navzájom oblečenie. Niektoré dievčatá sa vyobliekali ako na ples. Mali sme tam aj bieleho zajačika, pandu, včielku Máju. Pýchou každého účastníka bola jeho večerná prezentácia svojej krajiny, pričom tie najkratšie trvali 40 minút. Priam sa predvádzali aby ukázali viac zo svojej krajiny a krajsie miesta, alebo svetových športových vŕťazov či nezvyčajné jedlá. Každý pridal aj paródiu na svoju krajinu.

Veľkú starosť nám robili ochorenia spojené s vysokými teplotami a niekolikodňovými rekonsiliaciami. Niektoré dievčatá precenili svoje schopnosti, asi pri prísune dostatku tekutín a energie, tak celú skupinu brzdili v naplánovanom programe. Našťastie nám ako tak vyšlo počasie pri dodržiavaní programu. Keď bolo príliš teplo spomalili sme, alebo sme sa osviežili zmrzlinou, či mestskou parnou sprchou. Našťastie členovia LC BA PRESSBURG sa striedali v službách viacerí naraz, preto sme sa vedeli rozdeliť a aj zostať v ubytovacom zariadení.

Slzy tiekli prúdom v deň odchodu 5. 8. 2017 a členovia nášho klubu nezistne odvážali autami účastníkov na Bratislavské letisko, na autobus, na vlak a niektorí sa otočili aj niekolko krát. Každý mládežník z kempu dostal aj balíček s jedlom a pitím na cestu.

Mladí ľudia spoznali viaceré slovenské mestá a obce

knižnicu. Počas dvoch Medzinárodných gastro dní používali na varenie dvojplatničky na terase a veľkú rokovaci spoločenskú sálu a aj kuchynku na poschodí, a kuchynku pre recepciu. Všetci si vzájomne pomáhali pri varení, no a tentoraz riaditeľka kempu zažila šok. V deň keď jedna skupina varila, druhá skupina upratovala, šoky z neporiadku po gastródnoch odpadli. Dokonca boli taký rýchli, že aj nedopité poháre odniesli a umyli. Len škoda, že ráno po druhých večeriach to bolo v spoločenskej miestnosti iné. Všetci účastníci boli spokojní i so slovenskou kuchyňou. Mládežníci boli stále hladní a mali dokonca naštudované naše špeciality, ktoré sme im museli dať ochutnať. Na prvej grilovačke,

Reprezentovali sme našu krajину najlepšie ako sme vedeli a ako sa dalo v roku stého výročia založenia lionského hnutia cez nás Medzinárodný kemp mládeže Harmony II. Na 100 % sa nám podarilo rozšíriť myšlienku priateľstva, porozumenia a spoznávania krajín, ľudí celého sveta a pomohli sme založiť nové priateľstvá medzi všetkými kontinentami sveta. Mladí ľudia získali na Slovensku nezabudnuteľné zážitky.

O Medzinárodnom kempe sa písalo v Modranských zvestiach pred začatím v č. 7 (júl 2017) na strane 17. Boli sme znova požiadani o napísanie článku s fotografiemi jednotlivých jedál do

časopisu GASTRO. Máme príslub, že oba články aj minuloročný, aj tohtočný nám pre nás web sprístupnia.

Na záver v mene LC Bratislava PRESSBURG ďakujem vedeniu mesta Modry, Centru ďalšieho vzdelávania UK v Bratislave, že nám ponúkli strechu nad hlavou na dva týždne a Boulingovému centru pani Monike Hrabovskej, že sa postarali o plné žalúdky účastníkov a organizátorov. Majiteľovi firmy JOJO-BUS sme vďační, že nás v zdraví povozi, starostovi obce Ríšňovce, primátorovi Gabčíkovo, majiteľovi galérie Nedbalka, vinárstvu Elesko Wine Park, Reštauráciu Trófea, Reštauráciu U zlatého vodníka,

sprateneným LC v Bratislave a Pezinku a úžasným kempom lídom.

LC BA PRESSBURG je hrdý na to, že zvládol dva ročníky organizovania tejto nezistnej a veľmi náročnej, dlhorocnej aktivity Medzinárodného kempu mládeže Harmony supujúcej vlastne poznavaciu agentúru. Nás klub bol založený výhradne za účelom vybudovania Chovnej stanice s pôrodnicou pre vodiace psy pre nevidiacich a slabozrakých v Jakubove. Z vlastných zdrojov sme pôrodnicu s kotercami postavili v roku 2007. Všetky aktivity, akcie a činnosti robíme výhradne za účelom prispievania na prevádzku týchto budov. □

Medzinárodná výmena mládeže v banskom regióne

■ Ján Gereg, Tomáš Renčo, LC Heart of Slovakia

Pobyt zahraničných študentov z medzinárodného programu Lions výmeny už patrí do každoročného letného programu a práce našich klubov. V tomto roku naše kluby z banského regiónu privítali 8 študentov z Fínska, Talianska, Francúzska a Turecka.

V rodinách prežili bohatý program. Slávnostné privítanie na Slovensku absolvovali študenti na radnici Mesta Banská Bystrica za účasti viceprimátora Mesta Banská Bystrica Mgr. Jakuba Gajdošíka. Po prehliadke múzea SNP v Banskej Bystrici a nádherného artikulárneho dreveného evanjelického kostola a vodného hradu (gotickorenesančný kaštieľ z roku 1576) v Hronseku študentov čakal športový program.

V Slovenskom Raji si adrenalínové rebríky odskúšali pri výstupe na Kláštorisko cez Prielom Hornádu. Nasledoval zjazd na kolobežkách na Podlesok a ochladenie sa v Dobšinskej ľadovej jaskyni. Ďalší deň, kto sa turistiky ešte nenaštítil dostatočne, vyšiel na najvyšší vrchol Nízkych Tatier – Ďumbier a užil si prekrásne výhľady.

Po prehliadke historickej Banskej Štiavnice a unikátnych vínnych pivnic v Sebechleboch – Stará Hora, kde nás pohostil charter president LC Krupina Ján Mohyla, sme deň zakončili spoločnou grilovačkou a prehliadkou

čarovnej banskej dediny Špania Dolina. Ochutnali sme lokálne banícke jedlo „Štiarc“ a odvážnejší uskutočnili nočný výstup na Haldu Maximilián nad Špaňou Dolinou.

XIII. splav Hrona organizovaný klubom Heart of Slovakia

V rámci programu výmeny mládeže sa uskutočnil tohto roku splav hornej časti rieky Hron. Chceli sme zahraničným študentom, ktorí boli ubytovaní v rodinách z banského regiónu, ukázať iný pohľad na slovenskú prírodu a dopriať im trochu adrenalínu a pohybu. A tak ráno nasadili do raftov v lodenici Nemecká, vybavení vestami, pádlami a odhodlaním. Pre mnohých to bola prvá skúsenosť s vodáctvom, ale všetci sa snažili statočne zdolávať nástrahy perejí a zradných kameňov. Plavba sa neobišla bez skákania do vody a dobrovoľného, ale aj menej dobrovoľného kúpania niektorých vodákov.

Počasie nám tentokrát nebolo až tak naklonené, krátka búrka prišla

akurát pred plánovanou prestávkou na obed. Po obebe posádky raftov pokračovali dolu po rieke do cieľa v lodenici v Slovenskej Ľupči a dva rafty si splav predĺžili dokonca až do Šalkovej.

Pre mnohých mládežníkov bol tento splav novou skúsenosťou a veríme, že prispel k tomu, aby lepšie spoznali nielen samých seba, ale aj nás lionov a región, v ktorom žijeme. Tá malá svalovica a sušenie oblečenia za to predsa stálo...

Výmena mládeže v rodinách patrí medzi najkrajšie aktivity zabezpečované spoločnou prácou viacerých klubov v regióne a stala sa tradičným milým spoločenským podujatím viacerých lionov, študentov a rodín z klubov banského regiónu LC Heart of Slovakia, LC Banská Bystrica, LC CRYSTAL Zvolen, LC Brezno a tento rok aj novovzniknutého LC Krupina. □

V campe Crocodile

■ Dominika Geregová

30. jún 2017:

„Zobúdzam sa v lietadle za nádherného slnečného svitu. Viem že som väčšinu cestu prespala a teraz by sa mali podávať raňajky (také tie nie veľmi chutné, lietadlové). Neviem kde presne sme, kolko je hodín tu, a už vôbec nie kolko na Slovensku. Prepočítavanie času som vzdala niekde okolo Moskvy.

Mám za sebou už okolo šestnásť hodín cestovania a to nie som ešte ani polovici. Cestujem sama ale nevadí mi to. Viem že toto všetko sa oplatí – mám pred sebou predsa mesiac v Austrálii! Ten najlepší mesiac v mojom živote...

Na letisku v Cairns v severovýchodnej Austrálii (štát Queensland) sme pristáli o piatej ráno miestneho času. Už ma tam čakala moja „hostmother“ Rachel spolu s manželom Garrym. Mesto Cairns je veľké asi ako Bratislava a nachádza sa na východnom pobreží. Daveyovci bývajú v krásnom dome so záhradou v tichej lokalite len 10 minút od centra. Po príchode som sa zoznámila so svojimi hostovskými súrodencami – Connim (z Rakúska) a Hans Jacob (z Nemecka).

Nasledovné 3 týždne sme strávili spolu ako jedna veľká rodina. Zážitky sa nedajú spočítať. Absolvovali sme výlet lodou na Great Barrier Reef (Veľká koralová bariéra) ktorá lemuje celé severovýchodné pobrežie Austrálie a vyskúšali si skutočné potápanie s kyslíkovou bombou, navštívili sme kultúrny park

Tjapukaj, kde nás pôvodný obyvatelia – Aborigénci najskôr pomalovali a potom naučili ich typické rituálne tance, či pôsobenia kengúr, slnili sa na krásnych, niekoľkokilometrových plážach v Port Dougles, pochodovali nehostinnou džungľou, videli centrum mesta a na vlastnú kožu zažili atmosféru ranných ovocných ale aj divokejších, nočných trhov, pomáhali na mnohých lions charitatívnych akciách (varenie v kempoch, závody motokár, „Cairns show“ – čo je

toho je pre nich veľmi typická priateľská povaha, veľké autá, národná hrdosť, kengurie mäso a...nie, kengurie mäso nie, len žartujem (je to to najdrahšie mäso aké sa dá kúpiť a v skutočnosti nie je ani také dobré).

Dvadsať jeden dní prešlo ako nič a my sme sa museli rozlúčiť. Bolo nám smutno, lebo sme si nás pobyt v Cairnse veľmi užili, ale spoločne s Connim sme sa už nevedeli dočkať príchodu do Campu.

V Campe Crocodile nás bolo dokopy 42 študentov z 24 rôznych krajín. Ako jediná som prišla zo Slovenska (a vlastne aj jediná ako Slovanka) a preto som cítila veľkú zodpovednosť reprezentovať túto časť sveta a našu kultúru najlepšie ako viem. Počas prezentácií som všetkým predstavila krásy Slovenska, hrdo oblečená v Sebechlebskom kroji.

Nás Camp trval sice len týždeň, no zažili sme toho neúrekom. Surfovanie, horolezectvo, „caving“, stavanie vodných raftov, kajakovanie a člnkovanie, paddle boarding, skupinové športy, návšteva metropoly Brisbane a Austrálskej zoo kde sme sa mohli naživo stretnúť s koalami, kengurami a inými typickými zvieratkami, a nekonečné slnenie sa na pláži. Vždy večer sme sa všetci študenti zoskupili a spoločne objavovali rozdiely a podobnosti v našich zvykoch, kultúre a tradíciah....bolo to úžasné. Celý svet na jednom mieste. Spoznala som tak veľa zaujímavých ľudí. Po mesiaci obklopená angličtinou sa moje jazykové zručnosti zlepšili viac ako za celý rok v škole.

Bolo to úžasné – celý svet na jednom mieste

asi najväčšia udalosť v meste a dá sa prirovnáť napríklad k našim jarmokom) a zúčastnili sa niekoľkých lions a lioness stretnutí. Strávili sme čas aj s párom ostatnými lions výmennými študentmi počas nášho pobytu.

Rodina do ktorej som sa tento rok dostala bola to najlepšie čo som si mohla želať! Vďaka Garryho bohatým znalostiam o austrálskej histórii a prírode, a Rachelinej skvelej starostlivosti sme prežili tie najúžasnejšie 3 týždne.

Hovorí sa že Pre Austrálčanov je Barbecue typická..a áno potvrdzujem! Mali sme ju skoro každý večer! Okrem

29. júl 2017 (5:35 miestneho času):

„Všetci sedíme na pláži a mlčky sledujeme východ slnka. Nemôžime preto, lebo je tak veľmi skoro ráno a všetci sme unavení, ale preto, lebo nikto nechce pokaziť tento čaroráksny moment. Dnes sa všetci poverieme svojou cestou. Niekoľko hodín, niekoľko až večer. Všetci sa vrátíme domov do svojej krajiny. Navždy však budeme pamätať tento moment, posledný deň našej Lions výmeny v campe Crocodile – v Austrálii.“ □

Ďakujem, Mahalo

■ Vanesa Dobríková

Tento rok som sa zúčastnila Medzinárodného programu výmeny mládeže organizovaného pod záštitou LCI. Pri výbere destinácie ma očaril okúzľujúci Havaj. Môj sen sa napokon splnil, za čo som nesmierne vdúčná.

Moja ďaleká cesta sa začala v Banskej Bystrici, odkiaľ ma rodičia odviezli na letisko vo Viedni. Lúčenie bolo samozrejme ľahké, ale už som mala skúsenosti z predošlého roka. Z Viedne som letela do Frankfurta a ani som sa nestihla spomätať, už som sedela v lietadle na ceste do Los Angeles. Tento let bol dlhý, no dalo sa to zvládnuť, keďže som letela lietadlom typu Airbus A380. V LA som dlho nepobudla a opäť som sedela v lietadle, no tentoraz už na ceste do Kahului, ostrov Maui.

Na letisku ma privítala moja hostovská rodina, pán Mark Mizuno (bývalý guvernér dištriktu Havaj) a jeho manželka Eloisa Mizuno (členka Haleakala Lions Club). Ako som očakávala, boli veľmi milí, prateľskí a stále usmievaví. V rodine som bola s ďalšou výmennou študentkou z Kanady. Na tomto ostrove boli s nami ešte ďalší dvaja chlapci z Holandska a Francúzska. S nimi sme sa stretli prvý deň na stretnutí Haleakala Lions Club, na ktoré sme

boli pozvaní. Všetci členovia nás vrelo privítali, rozprávali sa s nami. Príjemne ma prekvapilo, že už čo-to o Slovenku vedeli. Nasledujúce dni v rodine sme chodili aj so spomínannými chlapcami, čo nám umožnilo lepšie sa spoznať ešte pred začatím samotného kempu.

Naše rodiny nám ukázali to najlepšie a najkrajšie z ostrova Maui, pred-

Od prvého momentu som bola nadšená či už z miesta, ale aj z ostatných mládežníkov

stavili ich bohatú kultúru a história. Už počas prvých päť dní som sa do Havaja zamilovala. Po týždni v rodine sme nastupovali do kempu. Kemp bol na ostrove Oahu, takže cestu z Maui sme absolvovali lietadlom. Let bol krátky, približne 20 minút. Na letisku nás vyzdvihol typický americký

autobus „SCHOOLBUS“, v ktorom už sedeli ostatní mládežníci. Pred odjazdom som sa ešte všetkým predstavila. Cesta z Honolulu na miesto kempu nebola dlhá.

Kemp sa konal v meste Kaneohe. V kempu bolo 23 mládežníkov zo 17 krajín. Prvý deň sme už nikde neboli, zoznamovali sme sa. Od prvého momentu v kempu som bola nadšená či už z miesta, ale aj z ostatných mládežníkov. Cítila som sa, akoby som ich poznala už roky. V prvý večer nám naši camp leaders priblížili pravidlá a program kempu. Takým menším prekvapením pre nás bolo to, že sme sa mali naučiť tradičnú havajskú pesničku a dva tanče. Program bol naozaj výborný. Za zmienku stojí napríklad Honolulu, Diamond Head, Dole Plantation, pláž Waikiki, Magic Island, festival Bon Dance, Pearl Harbor a mnoho ďalších skvelých lokácií.

Každý deň nám obed a večeru sponzoroval iný LC, takže sme mali možnosť stretnúť sa so zaujímavými ľuďmi, porozprávať sa a vymeniť si skúsenosti. Posledný večer sme mali večer Mahalo dinner, na ktorej sa zúčastnili hostovské rodiny a členovia Lions Clubov. Práve tu sme zavŕšili celý výmenný pobyt a odprezentovali pieseň a tanec, ktoré sme sa počas dvoch týždňov učili.

Na záver dodám len toľko, že to bol neopísateľný zážitok na ešte kúzelnnejšom mieste. Skutočný raj na zemi. Týmto by som sa samozrejme chcela podakovať LC v Banskej Bystrici a celému lionskému hnutiu v Českej republike a Slovenskej republike za umožnenie takejto krásnej výmeny.

Ďakujem, MAHALO. □

Japonsko, krajina vychádzajúceho slnka

■ Magdaléna Žáková

Japonsko bolo vždy mojou vysnívanou krajinou, ktorá je však veľmi špecifická. Cestovať tak daleko bola výzva, ale zároveň aj úžasný zážitok, preto by som sa oň chcela s vami podeliť.

Sieť lionských klubov je prepletená celým svetom, so svojimi vznešenými myšlienkami a cieľmi, s heslom „We serve“. Rovnako je tomu i v Japonsku, kde som mala možnosť v rámci LC výmeny mládeže cestovať. V regiónoch IBARAKI a GUNMA som strávila spolu tri nezabudnuteľné týždne.

Krajina vychádzajúceho slnka – tento názov je veru trefný, deň so svojimi aktivitami sa začína veľmi skoro. Ráno, o šesť tridsať, kedy som aj ja konečne otvorila oči, bol už celý dom dávno na nohách. Ranné vtáča ďalej doskáče, však?

Technické vymoženosti prekvapovali už pri rannej návštive kúpeľne, ovládanie bolo takmer na všetko, samozrejme pre lepšiu orientáciu s japonskými nápismi. No ako správny študent som sa na takéto prekvapenia pripravila a pozrela som si pár základných slovíčok v japončine. Pomohli mi potom prekonať prvé nástrahy cudzej krajin.

V Japonsku je podávané jedlo vždy hotová hostina, pre mňa úplný raj, keďže milujem sushi, ramen aj ostatné miestne špeciality. Viete, čo je čajová ceremónia? Ja už áno. Zelený čaj je v rámci tejto prípravy tradičným spôsobom. Nevyhnutne je zachovať špecifický postup miešania zmesi. Podáva sa pre svoju horkú chuť s malou tradičnou japonskou sladkosťou.

Ak by som mala opísť všetky miesta, ktoré som mala možnosť navštíviť, potrebovala by som na to ešte veľa strán, no spomeniem aspoň nádherné šintoistické a budhistické chrámy. Podľa domácich sme prekračovali pri vchode do nich brvno, ktoré „oddeluje nás svet od toho iného“. Možno si myslíte, že je to len metafora, ja som si to myslela tiež. Po pár krokoch však všetko naokolo zrazu stíchl... je to ľahko opísateľný pocit.

Počas prvého týždňa som bola spolu s hostiteľskou rodinou prijatá u primá-

tora mesta Kyriu, za účasti novinárov, kde sme sa spolu rozprávali o našich krajinách a o mojej motivácii navštíviť práve Japonsko v rámci LC výmeny mládeže. Veľmi milé bolo zistenie na záver, keď som na pamiatku dostala puk s logom hokejového klubu, ktorého bol pán primátor predsedom. Na jeho bočnej strane bol totiž nápis „Made in SLOVAKIA“. Po tomto „objave“ nevyhnutne pokračovalo spoločné fotenie aj s pukom. Japonské noviny, ktorých výtlačok som dostala na pamiatku, dokumentujú moju návštevu a budú mi pripomínať toto priateľské stretnutie.

Počas týždňa v kempe som sa stretla s mladými ľuďmi zo všetkých kútot sveta. Program kempu bol naplánovaný do poslednej bodky. V kempe sa zrodili mnohé priateľstvá, zažili sme spolu nezabudnuteľné chvíle pri rôznych hrách,

Bolo zaujímavé zistiť, ako reálne zmýšľajú moji japonskí rovesníci

pri kúpaní v oceáne, návštive chrámov, múzeí a ďalších pamiatok. Okrem tých skvelých zážitkov sa však vyskytli aj trochu stresujúce, napr. keď sa nad ránom v hoteli začalo všetko triať. Zemetrasenie bolo pre nás všetkých silným zážitkom. No ako sa hovorí: „Čo ďa nezabije, to ďa posilní.“

Tak som sa „posilnená“ ocitla v poslednej rodine, kde bola mojou veľmi milou spoločníčkou moja hostovská sestra, Sára. Pomáhala mi obliecť si tradičné japonské kimono, teda jeho letnú verziu, ktorá sa nazýva „yukata“. Spolu s jej kamarátkami sme chodili na festivaly, tie sú, mimochodom, pre Japon-

sko aj s ich nádhernými ohňostrojmi, veľmi typické.

S touto rodinou som mala možnosť stretnúť sa s predstaviteľmi LC klubov daného regiónu, vo svojom príhovore som im podľačovala za pohostinnosť, možnosť spoznania bežného života japonskej rodiny a lionskú spolupatričnosť. Bolo zaujímavé zistiť, ako reálne zmýšľajú moji japonskí rovesníci (impunuje im všetko európske), akú počúvajú hudbu (v slovenčine sa im páčila napr. Zuzana Smatanová), kolko času trávia v škole, pri sledovaní anime, aké je pri nich ľahké učiť sa angličtinu. Veľmi som si vážila, že ich rodičia svoj drahocenný voľný čas venovali mojej návštive, musia totiž pracovať od nevidíma do nevidíma a navyše majú veľmi málo dovolenky.

Pri rozlúčke s rodinami padla i slzička, Sára mi napríklad napísala krátky dojímavý list. Všetci ma pri odchode srdečne vyobjímali, po japonskej formálnosti a odstupe nebolo ani stopy. Verím, že sa ešte niekedy stretneme, tak ako sa chystáme teraz na konci septembra stretnúť s kamarátmi z japonského kempu v Prahe.

Do Japonska sa chcem určite vrátiť, pretože je to čaravná krajina. Hádam raz budete mať možnosť zamilovať si ju tak, ako ja. □

Ako padli štyri rekordy

■ BohuMír Bobo Krátky

To, že lioni zbierajú okuliare, je známa vec. Prečo a čo sa s nimi následne deje, by mal vedieť každý lion každého klubu nie len v našom distrikte, ale aj člen ktoréhokoľvek klubu na celom svete.

Ako zmocnenec pre program Lions Recycle for Sight (LRfS) som začal prijímať malé či veľké krabice pri rôznych príležitostiach od lionov, ale aj od ľudí, ktorí mi zavolali na mobil a povedali mi, že či mi ich môžu zaslať. Postupom času telefonáty pribúdali a rovnako aj krabice s okuliarmi. Ešte v pozícii zmocnenca program LRfS som trikrát navštívil zberné lions centrum v Turíne a zbierku som odovzdal na recykláciu. S mojimi novými výzvami v kabinete prišiel aj čas na nájdenie a odovzdanie mojej aktivity novému členovi kabinetu. Mal to byť niekto, komu by bola táto oblasť blízka. Začal som sa pýtať, kto by bol ochotný a schopný venovať sa okuliarm. Dostal som odporúčanie na aktuálnu zmocnenkyňu programu LRfS. Ako sa ukázalo, Jindra Švarcová je odborníčka pre túto oblasť. Je to osoba zaobrajúca sa zrakom profesne každý deň, lionka, ktorá v klube zabezpečuje meranie zraku deťom predškolského veku.

Od chvíle, keď prevzala po mne starostlivosť nad týmto distriktným programom, som si mysel, že ešte občas poradím alebo prenesiem dákú tú

krabici s okuliarmi a postupne všetko preberie ona. No ako to býva v živote, udalosti sa diali inak. Krabice s okuliarmi mi pribúdali doma dalej, plnila sa garáž aj terasa. Jedného dňa mi telefonovala Jindra, že či by mi mohli dovestiť okuliare, približne dvanásť tisíc, z jednej slovenskej firmy, ktorá likviduje staré odpísané zásoby. Samozrejme som súhlasil, no

Okuliare dostanú druhú šancu pomôcť vidieť, alebo ochrániť zrak v celosvetovom lionskom programe

to som ani nevedel, že aj pánom z LC Nitra sa tiež plní iná garáž, ktorú bolo potrebné uvoľniť a tak sa moja garáž aj terasa zaplnila úplne. Väčšina krabič nemala uvedený počet okuliarov a tak som opäť začínal zaspávať a vstávať pri pohľade na terasu s otázkou: „Čo so zbierkou? Koľko je tam okuliarov? Ako ju prepravím do Talianška?...“

Jedného letného dňa som počúval

Jána Miškoviča (Mišiak), ktorý mi hovoril o ich projekte k oslove storočnice LCI – najväčších okuliarov a o ich umiestnení na verejnem priestranstve. Postupne sme začali rozvíjať tému, čo by mohlo zaujať návštěvníkov parku, aby sa pri okuliarioch zastavili, urobili si fotografiu a ako ich priviesť na web stránky ich klubu či nášho distriktu. Medzi rečou mi Mišiak povedal, že ich dajú zapísť do Slovenských rekordov. Hned som reagoval, že vymyslime aj rekord s distriktnou zbierkou, lebo nemá hocikto zozbieraných toľko okuliarov! Nevedeli sme v tom okamihu čo tvoríme, aké rekordy môžu byť vytvorené. Jedno som však vedel, že okuliare budem musieť prepočítať, no dôvod som stále odkladal, lebo som vedel, ako vyzerá pohľad na krabice, čo mám doma. Pri ďalšom stretnutí sme sa opäť vrátili k rekordom. To už „Mišiak“ kontaktoval komisára Slovenských rekordov, ktorého podnet zaujal.

Začal som vyberať lokalitu v Hliníku nad Hronom, aby sme nemuseli prevážať krabice do veľkej vzdialenosťi. Pri treťom rozhovore sme už vedeli, aké rekordy vieme urobiť, koľko je potrebných okuliarov na prekonanie stávajúcich rekordov a rozhodli sme, že najlepším miestom bude certifikovaná bežecká dráha na štadióne v Banskej Bystrici. Začali sme s realizáciou v dovolenkovej sezóne, čo viedlo k problémom vôbec niekoho dostať na stretnutie. Podarilo sa však zapojiť lionov a lionky z lions klubov: BB-Zvolenský Crystal, Krupina, Banská Bystrica a Heart of Slovakia. Oslovili sme mádežníkov z výmeny mládeže, aby príšli pomôcť a rovnako aj členov Krajskej pobočky Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska z Banskej Bystrici.

Okuliare, ktoré som na trikrát zvážal z Hliníka nad Hronom do skladu v Banskej Bystrici, sme 23. augusta

previezli nákladným autom na štadión a čakali sme na komisára Slovenských rekordov, Igora Svitoka. Po premeraní trate sme približne o pol desiatej začali ukladať okuliare na antukovú bežeckú dráhu. Prvá skupina vybalovala okuliare z krabíc a prepočítaval ich, každých sto kusov bolo zapísaných do zoznamu pre komisára. Druhá skupina ukladala okuliare na dráhu. Asi po hodine sa nám začali kopíť problémy, konkrétnie čo s odpadom, nedostatok času, či ľudí na rozloženie všetkých okuliarov a kam uložiť okuliare po akcii. Opäť sa potvrdilo, že lioni v akcii nemajú prekážky, lebo majú dobré vzťahy, ktoré vedia operatívne použiť.

Súbežne, ako dvadsať ľudí ohýbalo

svoje chrby, sme s komisárom rekordov prepočítavali, koľko okuliarov a koľko radov bude postačovať, aby sme preložili rekord zapísaný do Guinessovej knihy rekordov. Po ôsmich hodinách, keď sme poukladali predpísaný počet okuliarov, nastal čas na občerstvenie a záverečné slová komisára, ktorý vypĺňal certifikáty rekordov.

Oficiálne sú potvrdené štyri nasledovné rekordy:

- 1. Najväčšie okuliare (šírka rámu 245 cm, š. očnice 82 cm, š. postranice 243 cm, výška očnice 70 cm)
- 2. Okuliare s najsilnejšími dioptriami (P:106, L:108)
- 3. Najväčšia zbierka okuliarov (27620 kusov)

■ 4. Najdlhšia reťaz z okuliarov

(2820,88 metra; počet okuliarov pokladaných v reťazi: 20 603 kusov)

Všetky okuliare dostanú druhú šancu pomôcť vidieť, alebo ochrániť zrak v celosvetovom lionskom programe Lions recycle for Sight, do ktorého sa nás District zapája už niekoľko rokov. Podávanie patrí všetkým členom Distriktu 122 za účasť na zbierke, všetkým účastníkom rekordu a samozrejme členom klubov Banská Bystrica, BB-Zvolen Crystal, Krupina LC a Heart of Slovakia LC za vynaložené úsilie, trpezlosť a kondíciu pri ukladaní okuliarov.

Váš Centennial District Governor (článok do časopisu LION s uzávierkou 30. 9. 2017) □

Dvadsať rokov I. LC Košice

■ Jaroslav Dzurik, prezident I. LC Košice

I. LC Košice si pripomína 20. rokov od svojho založenia a 100. výročie vzniku tohto celosvetového mimovládneho charitatívneho hnutia.

Lionisti dnes predstavujú najväčšiu charitatívnu organizáciu sveta, založenú v Chicagu Melvinom Jonesom v roku 1917 s prvotným zámerom podporiť rozvoj a charitatívne aktivity v tomto severoamerickom meste. Tento americký finančník a podnikateľ v súvislosti s cieľmi hnutia povedal: „Nedostaneš sa vo svojom živote ďalej, kým nezačneš robiť niečo aj pre iných...“

Lions v Košiciach

V Košiciach bol I. LC Košice založený v roku 1997 v rámci Distriktu 122, ktorý dodnes pôsobí na území Slovenska a Čiech a zastrešuje činnosť celkovo 45 charitatívnych klubov. Ten v Košiciach sa od počiatku snažil vyplňať tie miesta v našom živote, kde pre rôzne formy pomoci bola potrebná aj aktivita tretieho sektoru. V prvých rokoch to popri základnom smerovaní – riešiť potreby slabozrakých a nevidomých, bola i snaha prispieť všade tam, kde bolo vidieť núdzu a bezmocnosť. Postupne

sa vyprofilovalo niekoľko projektov, prostredníctvom ktorých sa klub snažil a snaží upriamovať pozornosť na situáciu a potreby medzi zrakovou postihnutými ľuďmi na východnom Slovensku.

Jesenná harmónia

Pevnou súčasťou aktivít I. LC Košice sa stal benefičný koncert Jesenná harmónia, ktorého prvé hudobné tóny odzneli v košickom Dome umenia už v roku 2003. Koncert má svoj pravidelný termín na rozhraní novembra a decembra a všetky jeho ročníky sa za účasti množstva významných umelcov v širokej palete hudobných žánrov uskutočnili v sídle Štátnej filharmónie Košice.

Podpora z výnosu tohto koncertu bola doposiaľ rozdelená medzi viac než 50 jednotlivcov a inštitúcií. Medzi nimi opakovane pre známu školu pre zrakovou postihnutých v Levoči, Úniu slabozrakých a nevidiacich Slovenska, či základnú školu na Gemerskej ulici

v Košiciach, ktorá integruje do vyučovania deti so zrakovým postihnutím.

Lions Art

Myšlienka hľadať paralelu medzi prezentáciou výtvarného umenia a zapojením autorov i zberateľov do spoločnej aktivity pomôcť iným sa zrodila v roku 2006 a ihneď sa pretavila do projektu Lions Art. Ten sa stretol od prvopočiatku s nezvyčajne veľkým ohlasom, a tak rok po roku nasledovali ďalšie benefičné aukcie umeleckých diel, ktorých podstatná časť bola venovaná súčasnej generácii autorov zo Slovenska i zahraničia. Noví majitelia výtvarných

diel popri potešení z prírastku vo svojej zbierke odchádzali z tejto spoločenskej udalosti i s pocitom, že prispeli na pomoc tým, ktorí poväčšine kvôli svojmu hendikepu výtvarné umenie obdivovať nemôžu. Z výnosu takto I. LC Košice podporil mnoho inštitúcií či jednotlivcov. Medzi veľmi emotívne patril aj príbeh malého Mateja Búrika, syna nevidiacich rodičov. Ten vďaka Lions Art mohol chodiť do špecializovanej škôlky pre talentované deti. A o niekoľko mesiacov prišla priam neuveriteľná správa. Matejova mama sa odhodlala na ťažkú operáciu, po ktorej mohla svojho syna po prvýkrát vidieť.

Pro Dobro

Pod týmto názvom sa skrýva iniciatíva a projekt benefičných plesov, či spoločenských večerov pod gesciou I. LC Košice, na ktoré sa už od roku 2007 darí pozývať významné osobnosti nášho spoločenského života. Na tomto fóre sa tak dá veľmi rukolapne upriamovať pozornosť na skutočnosť, že bez pomoci iných by skupina zrakovo postihnutých ľudí nemohla aspoň z časti napínať svoje životné predstavy a sny. Jedným z nezabudnuteľných večerov Pro Dobro bol i ten na jar roku 2015, keď sa členovia I. LC Košice a ich hostia stretli s režisériom, filmárom, scenáristom a výtvarníkom Jurajom Jakubiskom, aby pomohli s náročnými operáciami zraku 5 ročnej Karolíny z Košíc. Posledný počin pod značkou Pro Dobro smeroval v roku

2017 k pomoci pre neúplnú rodinu pani Zuzany Sallárovej, ktorá sa stará o 3 zrakovo postihnuté deti.

Plusoptix

Členovia I. LC Košice sú spojení aj s ďalším dlhodobým projektom s krátkym názvom Plusoptix. Pod ním sa skrýva diagnostický prístroj na odhalovanie porúch zraku detí v pred-

Snažíme sa vypínať tie miesta v našom živote, kde bola potrebná aj aktivita tretieho sektoru

školskom veku. Klub tento prístroj zakúpil a každoročne prispieva aj na jeho prevádzku, ktorá je zverená do rúk dlhročného partnera klubu, Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska

v Košiciach. Vďaka tejto iniciatíve sa podarilo za posledné roky realizovať bezplatné vyšetrenia tisícok malých detí a u mnohých z nich takisto prevenciou zabrániť rozsiahlejšiemu poškodeniu zraku.

Matiné Lions 100&20

Pripomienutie si 20. výročia založenia I. LC Košice a tiež 100 rokov existencie hnutia Lions sa uskutočnilo dňa 15. septembra 2017, kedy sa na slávnostnom Matiné stretli v budove Východoslovenského múzea v Košiciach zakladajúci i súčasní členovia klubu, ich hostia a členovia klubov z celého Distriktu 122 na čele s jeho guvernérom Bohumírom Krátkym. Jedným z hostí tohto stretnutia bola i Dušana Blašková, ktorá pri tragickej automobilovej nehode prišla o zrak. Napriek tomuto hendikepu úspešne zmaturovala a I. LC Košice jej poskytol osobitné štipendium pre štúdium na vysokej škole. Po jej skončení dnes Dušana pracuje v Únii nevidiacich a slabozrakých Slovenska.

Slávnostné Matiné sa začalo aktom vysadenia stromu Lipy Lions 100&20 na nádvorí Východoslovenského múzea ako symbol dlhovekosti.

O deň neskôr pri príležitosti zmenených osláv organizovaných v Košiciach sa uskutočnilo 1. zasadnutie kabinetu guvernéra Distriktu 122 a lionov čakali aj fakultatívne návštavy v regióne východného Slovenska. Jedna z nich bola nasmerovaná i do Levoče k predstaveniu a spoznaniu činnosti špecializovanej školy pre zrakovo postihnutých. □

12. koncert ke Světovému dni zraku a 100 letům od založení LCI

■ Jana Flanderová, PDG, LC Plzeň Bohemia

LC Plzeň Bohemia uspořádal 6.10.2017 již 12. koncert ke Světovému dni zraku a 100 let založení LCI opět ve velkém sále Měšťanské besedy v Plzni.

Koncert měl velký úspěch, Plzeňská filharmonie a Cimbálová muzika Milana Broučka uvedly zcela nový hudební trend, a to s originálními aranžemi z různých hudebních žánrů od folkloru přes klasiku, jazz a též filmovou hudbu. Hvězdami večera se staly nevidomá sopranistka Eva Blažková, nositelka mnoha čestných uznání, mezzosopranička Edita Adlerová, držitelka ceny Českého hudebního fondu a vynikající zcela nevidomá klavíristka Ráchel Skleničková, vítězka mezinárodních soutěží v USA i významně oceněná klavíristka na Pražském jaru. Večer s přehledem a vtipem moderoval pan Vladimír Šťovíček. Premiéru měla jedinečná Moravská rapsodie Tomáše Illeho pro Cimbálovou muziku a Plzeňskou filharmonii. Výtěžek koncertu je věnován ZŠ a MŠ pro zrako-

vě postižené a vady řeči v Plzni a projektu Lví očko.

Koncert byl jediným v Distriktu 122 ČR a SR uspořádaným ke Světovému dni zraku. Prezidentka LC Plzeň Bohemia Lenka Brodzianská přivítala všechny přítomné, zejména naše nevidomé a slabozraké přátele, sponzory a přátele lionského hnutí. Naplněný sál pozdravil 1. náměstek primátora města Plzně Martin Baxa, výstižně ocenil práci lionů v našem krásném městě a význam vzájemné občanské pomoci, která je lionům vlastní, občanům již známá a městem oceňovaná. Chceme poděkovat také všem lionům, kteří koncert svojí účastí ve velkém stylu podpořili – LC Plzeň City, LC Praha Hartig, LC Praha San Georgio a LC Brno Špilberk.

12. koncert byl pro všechny

opravdovým zážitkem. Uskutečnil se nejen při příležitosti oslav Světového dne zraku, ale také při příležitosti 100. výročí založení lionského hnutí, které je největší humanitární organizací na světě. Řada našich členek se zúčastnila v červnu 2017 velkých oslav založení LCI v Chicagu. To co lioni dokázali a dokazují, je velká pomoc lidstvu. Jsme rády, že k takové organizaci patříme a důstojně ji reprezentujeme. □

Jožko má nové auto aj vďaka lionom

■ Katarína Žiaková, LC Bratislava Bona Fide

Náš klub Bona Fide Bratislava už dlhšiu dobu podporuje niekoľko detí zo Základnej školy internátnej pre slabozrakých a nevidiacich, na Svrčej 6 v Bratislave.

Príbeh Jožka Blaška nás všetkých chýtil za srdce a dlho sme neváhali, keď sme boli požiadani, aby sme prispele na auto pre neho a jeho mamu.

Jožko je veľmi milý a rozumný chlapec, pohybuje sa len na vozíčku, je takmer úplne nevidiaci a jeho obetavá mama ho vozí skoro každý deň do školy autobusom a vlakom, pričom 2x prestupuje. Jožko chodí do školy

veľmi rád, najviac sa mi páči geografia, hlavne poznatky o Slovensku, ktoré práve v tomto školskom roku preberajú.

Sme naozaj veľmi radi, že aj vďaka nášmu príspevku 1000 eur bude jeho cestovanie za vzdelením oveľa pohodnejšie. □

Jožko, jeho mama Mirka (vpravo) a prezidentka nášho klubu Svetlana Kuzmitz pri odovzdávaní darčekového šeku

Fotogaléria s činnosti LC Banská Bystrica

■ Ján Miškovič, pastprezident LC Banská Bystrica

►▼ Tradičný výlet organizovaný naším LC pre ZO UNSS v Banskej Bystrici smeroval v tomto roku na východ Slovenska. V prekrásnom kaštieli v Betliari si prezreli historické skvosty zariadenia, ako aj priestory kde sa natáčal populárny televízny seriál „1890“. Odial ich cesty viedli do Ochtinskej aragonitovej jaskyne (zapísanej v UNESCO). „Zrakáči“ ocenili hľavne fundovaný výklad o vzniku a objavení tejto jedinečnej jaskyne.

▼ V rámci PONSádskeho tábora sme sa s pánom guvernérom BohuMírom „Bobom“ Krátkym zúčastnili jednodenného pobytu s týmito zdravotne znevýhodnených mládežníkov.

▲ Tak ako každý rok aj v tomto roku sme sa zúčastnili Banskobystrického MiniMaratónu v kategórii zdravotne znevýhodnených. Na čele s prezidentom LC BB Jánom Michelíkom sme odbehli s deťmi a ich rodičmi z OZ Nožička. Skutočne neopakovateľná radosť bola v cieli z ozajstných medailí.

► Oslavy Medzinárodného dňa detí sme spojili v OZ Nožička s muzikoterapiou, ktorú deti veľmi oblubujú.

▼ Polstoročnicu oslávil na zasadnutí LC 11. 9. 2017 prezident LC Banská Bystrica Ján Michelík medzi gratulantmi boli aj guvernér LCI ČR a SR D-122 BohuMír „Bobo“ Krátky a 2.VG Pavol Mora.

► Podieľali sme sa aj na zabezpečení cien pre víťazov Majstrovstiev Slovenska družstiev zrakovo postihnutých šachistov konaných v dňoch 29. 9. – 1. 10. 2017 v Banskej Bystrici.

▲ Ani v tomto roku sme nemohli chýbať na športových hráčov ZO UNSS v Banskej Bystrici, ktoré sa uskutočnili 22. 7. 2017 v športovom areáli skokanských mostíkov.

► V rámci 17. Športovej olympiády seniorov a 2. memoriálu Jozefa Pikulu konaného 3. 10. 2017 v Banskej Bystrici si palmu víťazstva ako najúspešnejší Klub dôchodcov prebral z rúk prezidenta LC BB Jána Michelíka (vpravo) a charter prezidenta Milana Urbániho predsedu KD Dúbrava „Cibuliari“ z Podlavíc.

Detský domov Bratislava – jeden 10ročný príbeh

■ Erich Rist, LC Wien Ostarrichi

Srdcová záležitosť LC Bratislava Danubius a priateľov z LC Vienna Ostarrichi.

Tradične začiatkom novembra, v čase husacích a iných hodov, sa stretávame s našimi priateľmi z Rakúska. Stali sa našimi priateľmi úplnou náhodou – ako to v živote býva. Pri poslednom stretnutí sme požiadali „lídra skupiny“ Ericha, či by nenapísal pár slov o tomto priateľstve do nášho časopisu. List poslal násemu členovi Milanovi, ktorý sa ale stáhoval a list sa spolu s počítacom niekde „stratil“. Ale kto hľadá, ten nájde! Napokon všetko dobre dopadlo, list sa našiel, naša Elenka Arnaudová ho preložila, a tak vám niečo o našom priateľstve a partnerstve predkladáme:

Stalo sa to v čase adventu roku 2007, keď sa živá a atraktívna skupina študentiek zastavila na punč pri stánku LC Wien Ostarrichi na námestí Michaelerplatz krátko pred záverečnou hodinou.

V stánku bol práve Erich Rist, vo svojom klube zodpovedný za kontakty so zahraničím, takže rád nadviazal kontakt s tou veselou skupinkou krásnych dievčat.

Jedna z týchto pekných mladých dám, slečna Poliaková, mu povedala, že

jej otec Milan Poliak je členom LC Bratislava Danubius. Vizitky boli vymenené. Z následných rozhovorov a stretnutí sa vyvinulo skvelé partnerstvo. Priatelia z LC Wien Ostarrichi vedno s priateľmi z LC Bratislava Danubius dokázali spojiť vzájomne užitočný kultúrno-kulinársky zážitok s charitatívnym programom. Členovia LC Wien Ostarrichi odvtedy

každý rok navštievujú v Bratislave Detský domov Bratislava, ktorému donesú aj krásne, či hodnotné dary.

Postupom času sa veľa lionov z Viedne oboznámilo s Detským domovom a jeho deťmi. Vždy zostali hlboko dojatí z ľudskej starostlivosti o ne a priam ohúrení z toho, ako sú pripravo-

vané do budúcnosti. Bolo a je zjavné, že dnes už bývalá riaditeľka Eva Mojtová, členka LC Bratislava Danubius, ešte stále žije v myšlienkach s deťmi, s ich problémami a túžbami.

Nezabudnutelné zostane pozvanie na obed s deťmi terajšou riaditeľkou Slávkou Oroszovou.

Na Viedenčanov však vždy zapôsobí kultúrny program, ktorý zakaždým pripraví náš lionský priateľ Milan Poliak! Sú to najmä návštevy Hradu, Modry, Malokarpatskej víennej cesty a Červeného hradu, ... aby sme vymenovali aspoň niektoré.

Aj priatelia z LC Wien Ostarrichi viackrát s radosťou privítali svojich bratislavských priateľov vo Viedni. Spolu bolo možné usporiadať adventné „punčovanie“ v stánku klubu na Michaelerplatz vo Viedni, prehliadku pozoruhodností mesta alebo návštevu klubového večera.

Oba priateľské kluby – LC Bratislava Danubius rovnako ako aj LC Wien Ostarrichi – sa tešia na mnoho ďalších rokov spolupráce a cezhraničného prehlbovania priateľstva. □

Charitatívny koncert LC Banská Bystrica

■ Ján Miškovič, LC Banská Bystrica

LC Banská Bystrica pri príležitosti 100 rokov od založenia LCI v Chicagu usporiadal 22. 6. 2017 charitatívny koncert súrodencov Babjakovcov v Hronseku.

V prekrásnom prostredí evangelického artikulárneho kostola do posledného miesta zaplnené hladisko privítalo Terézia Kružliakovú (mezzosoprán), Martina Babjaku (baryton) a Jána Babjaku (tenor) v klavírnom doprovode

ďalšieho Banskobystriciana Daniela Buranovského.

Vzácných hostí predstavil prezident LC Banská Bystrica Pavol Mora, ktorý zdôraznil benefičný charakter koncertu. Zároveň odovzdal výťažok zo

vstupného a darov sponzorov vo forme symbolických šekov zástupcom Unie nevidiacich a slabozrakých Slovenčanov, ako aj OZ PONS (Pomoc Osobám Neschopným Samostatnosti) Banská Bystrica.

Potom už najstarší zo súrodencov Babjakovcov Martin s vtipom sebe vlastným predstavil účinkujúcich a program ich koncertu. Nasledoval nádherný koncert, v ktorom zazneli solové vystúpenia aj duety Babjakovcov. Po svojich rodičích zdedili veľký talent k opernému spevu a vypracovali sa na skutečné operné hviezdy, ktoré

milovníci opery poznajú aj v zahraničí. V podaní Martina, Jána a Terézie si návštevnici vypočuli skladby Allesandra Stradellu, Georga Friedricha Handela, Antonína Dvořáka, Georgesa Bizeta, Mikuláša Schneidera Trnavského, árie z opier Camille Saint-Saensa, Giacoma Pucciniho, Francesca Cilea, Char- lesa Gounoda či Wofganga Amádea

Mozarta. Plné auditorium odmenilo každé vystúpenie vdľačným potleskom. Z Babjakovcov vyžarovala pozitívna energia i to, že sa majú veľmi rad. Je zážitkom sledovať ich skvelé spevácke umenie spolu a naživo. Kostlíkom sa niesli aj ľubožvúčne talianske skladby Francesca Sartoriho, Eduarda di Capua, Ruggera Leoncavalla, z duetu Con te Partiro boli diváci vo vytržení.

Na záver odmenili súrodencov Babjakovcov potlesko v stoji, ale to nebolo všetko. Nasledoval úžasný príďavok celej trojky Piešť o rodnej zemi od Gejzu Dusíka a na samý záver koncertu zaspávali časť evanjelickej hymny Hrad prepevň je pán Boh náš... od Martina Luthera z roku 1529. Napriek horúcemu dňu to bol podvečer v Hronseku nezabudnuteľný umelecký zážitok. □

**Súrodenci Babjakovci
s klavíristom Danielom
Buranovským počas
spevu evanjelickej hymny**

17. ročník výstupu lionistov na Ďumbier

■ Štefan Demian, prezentor LC Brezno

LC Brezno poriada pri príležitosti výročia založenia klubu poslednú septembrovú sobotu výstup na Ďumbier. Tohto roku sa konal dňa 30. septembra už 17. ročník. Novinkou bolo, že toto podujatie nesie od tohto roku označenie Memoriál Ľubomíra Kohára, na pamiatku minulý rok zesnulého člena klubu.

Podujatia sa zúčastnilo takmer 50 účastníkov. Vrchol Ďumbiera vo výške 2043 m n. m. dosiahli účastníci za priaznivého počasia napoludnie, cestou nadol ich čakalo občerstvenie na Chate generála M. R. Štefánika (1728 m n. m.). Zregenerovali sily mohol každý účastník popoludní v zariadeniach Hotela Partizán na Táloch, kde má LC Brezno sídlo. A to jednak v hotelovom wellness a napokon v Tálskej baště, kde sa uskutečnilo zhodnotenie celého podujatia.

V rámci neho prezident klubu Štefan Demian udelil členom klubu,

pri príležitosti ich životného jubilea a to Jánovi Zvončekovi (60 r.) a Jozefovi Makovi (50 r.) plaketu a podákanie. Tiež bol odovzdaný finančný dar 500 eur Ladislavovi Bočkorovi, ktorého osud pripútal na invalidný vozík a ktorý nasledujúci deň sa zúčastnil Medzinárodného maratónu mieru v Košiciach v kategórii handbikerov.

Tento článok nech zároveň slúži ako pozvánka pre vrtkých lionistov na budúcoročný 18. ročník výstupu lionistov na Ďumbier – Memoriál Ľubomíra Kohára. □

Indie a její krásy

■ Jakub Brejcha, student VŠE Praha

Letos jsem se opět zúčastnil mezinárodního kempu pod záštitou lionského klubu. Tentokrát jsem opustil hranice Evropy a vydal se do malebné části Asie, do Indie.

Do Indie jsem odlétal 14. července. Po přestupu v Istanbulu jsem v Bombaji přistával o den později. Ujala se mě moje hostující rodina Ambardekar. Byli nesmírně hodní a vstřícní. Hned po příjezdu o mě začali pečovat jako o dlouholetého člena rodiny a takto to pokračovalo po celý týden. Přestože byli oba rodiče převážně vegetariáni, servírovali mi každý den maso. V Indii je kráva posvátné zvíře, a tudíž je striktně zakázáno jíst hovězí maso. Vepřové maso také nejí, takže případalo v úvahu pouze kuřecí. Krávy jsou v Indii využívány dvanáct let pro chov. Poté jsou vypuštěny volně do přírody.

Na výlety se mnou jezdil jejich syn Karan, který dokončil nedávno vysokou školu architektury. Navštívili jsme památky v Bombaji jako například Gateway of India nacházející se na pobřeží v Jižní Bombaji. Dále jsme se potloukali na místních pouličních trzích, kde bylo prodáváno hodně zboží za nízké ceny. Jeden den jsme se vydali po dálnici o něco dál a navštívili jsme vinné sady známého indického vína Sula. Na cestě jsme se setkali hned s několika zvláštními úkazy. Nejprve nám kráva vběhla málem pod kola auta. Naštěstí jsme stihli včas zabrzdit a vše dopadlo dobře. O pár kilometrů dál se vykračovala další uprostřed dálnice. Navíc jsme viděli mnoho chodců podél dálnice, kteří

šli pěšky z jednoho města do druhého. Ještě než jsem se vydal na kemp, mi rodina věnovala tradiční oděvy, které se nosí při speciálních příležitostech. Jedním z nich byla Kurta, kterou nosí muži. Druhá se nazývá Saree, která je určená pro ženy. Tento dárek jsem dostal pro svoji mamku.

Cesta kolem Indie

V neděli 23. července jsme se sešli s ostatními účastníky kempu v Mombaji a mohli jsme započít naší cestu kolem Indie. Mezi účastníky byl ještě jeden vyslanec z Čech. Tím byla Karolína Kahánková, s kterou jsme společně reprezentovali na této výměně Českou republiku. Po seznámení s ostatními studenty jsme vyrazili autobusem do města Pune, které je považováno za nejčistší v celé Indii. Jelikož mají v Indii problém se znečištěním kvůli velkému počtu obyvatel, je toto hodnocení zcela jedinečné a úctyhodné.

O několik dní později jsme se vrátili do Bombaje, kde jsme nasedli na letadlo, které směřovalo do Nového Dillí. V hlavním městě jsme se nezdrželi ani jeden den. Na letišti na nás totiž čekal autobus, který nás odvezl do Agry. V tomto malebném městě jsme strávili jen jediný den. Ptáte se proč? Abychom si mohla zblízka prohlédnout Taj Mahal, jeden ze sedmi Divů světa. Naprostě nádherné,

dechberoucí mauzoleum, které nechal vystavět tehdejší císař Šáhdžahán pro svojí zesnulou ženu Mumtáz Mahal. Monumentální pomník je překrásnou ozdobou Agry a celé Indie. Tisíce lidí denně projdou denně tímto místem, jen aby si mohli udělat fotku a pokochat se tímto skvostem.

Naše cesta ale zdaleka nekončila. Nejprve nás čekala celodenní prohlídka města Jaipur. Jeli jsme speciálním Safari autobusem, který připomínal britský double-decker bus. Tudíž jsme měli úžasný výhled z druhého patra. Stihnout si prohlédnout celé město za tak krátkou dobu je téměř nemožné. Právě proto jsme na většinu památek ani nevystupovali z autobusu. U každého monumentu jsme jen zpomalili a průvodce nám něco vždy o daném místě povyprávěl. Nejvíce mě ale nadchla jízda na slonovi. Na tu atrakci jsme samozřejmě vystoupili... Nikdy předtím jsem to nezkusil, a musím říct, že to bylo báječné. Jen musím vyzradit jednu malíčkost. Kdo viděl Pána prstenů, kde váleční sloni mají na výšku asi deset metrů, tak vás musím zklamat. Mají necelé tři metry... Poslední zastávka byla ve městě Udaipur, známém také jako „město jezer“.

I když se zdá, že náš kemp je u konce, čeká nás ještě 17hodinová cesta vlakem zpátky do Bombaje, kde si

nás převezmou do péče naše hostující rodiny. I přesto, že byl vlak vybaven postelemi, cesta nebyla moc pohodlná. Drncalo to s námi celou dobu.

Poslední dny v Bombaji jsme strávili společně s ostatními studenty v soukromém Bungalu naší kemp vedoucí. Jelikož jsme byli dost vyčerpaní, trávili jsme tyto poslední chvíle především

odpočinkem. Poté jsme se na zbývající 3 dny vrátili do našich hostujících rodin.

V rámci prezentačního večera jsme společně s Karolínou představili Českou republiku. V průběhu kempu jsme se postupně v jednotlivých městech zúčastnili srazů lionů, kde jsme obdrželi i certifikáty za účast na studentské výměně v Indii. □

Chtěl bych poděkovat celému klubu za úžasnou příležitost vycestovaní do zahraničí. Nabral jsem opět mnoho zkušeností, zlepšil své komunikační dovednosti v anglickém jazyce a především jsme si to všichni moc užili. Všem, komu nevadí přetlak lidí v ulicích, doporučuji zemi jako Indie rozhodně navštívit! □

Poznávání Kypru a Řecka

■ Šimon Brejcha, student Gymnazia Budějovická, Praha

Letos jsem poprvé, svých 14 letech, letěl do zahraničí s LCI. Chtěl jsem poznat nové lidi, jiné zvyky, přírodní či historické památky a také se něco málo přiučit v užívání anglického jazyka.

Na Kypr jsem odlétal v sobotu 16. července. Na letišti v Larnace na mě, a několik dalších dětí, čekali vedoucí. Do hotelu Episkopiana ve městě Limasol jsme dorazili bez jakýchkoliv potíží. Náš pobyt oficiálně začal zahajovacím ceremoniálem, kde jsme byli seznámeni s programem kempu. Následující den začalo naše objevování Kypru. Autobusem jsme dojeli na kopec Curium, kde za dávných dob stávali řecké lázně, dokonce jsme viděli i antické divadlo, na kterém jsme si udělali společnou fotografiu.

Další den jsme strávili v Pafosu, poblíž kterého se nachází místo zrození řecké bohyň Afrodity. Dále jsme navštívili Limasol, Nikósii a Larnaku. Ve městech jsme se seznámili s místními členy LC, kteří pro nás měli připravený program. V jedné tamní vesnici jsme měli šanci vidět výstavu zaměřenou na

kyperskou kulturu a význačnost tohoto ostrova. Také jsme zde viděli dokument o městě duchů, Famagustě, které náleželo Kypru, ale v současné době je okupována tureckým vojskem, stejně jako severní část ostrova. Famagusta nemá ani jednoho stálého obyvatele, proto „město duchů“. Navštívili jsme také zoologickou zahradu, ve které jsme viděli mnoho zajímavých zvířat.

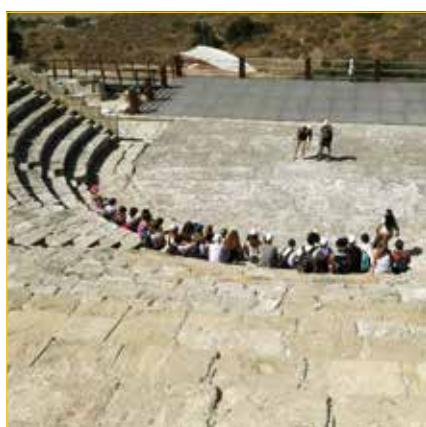
Z vodního světa až po Olymp

Vodní svět byl pro mne mnohem zábavnější. Na fotografiích jsme zachytili hodně podvodních živočichů a viděli jsme vystoupení delfínů a papoušků. Dokonce jsme i vypluli lodí na moře. Uprostřed kempu jsme začali prezentovat naše země, aby se o nich každý něco dozvěděl. V jednom z posledních večerů jsme měli uzavírací ceremoniál, na kterém jsme tančili tradiční kyperský tanec a zpívali dvě písni. To jsme přestavili místním lionům jako poděkování za vše, co pro nás udělali. Vše vyšlo vcelku perfektně, neboť jsme nacvičovali již od začátku kempu. Kypr mi přijde zajímavý tím, že přestože to je vcelku malý ostrov, ve městech je mnoho lidí a po večerech to zde žije, lidé jsou zde přátelští a k cizincům vstřícní. Kypr bych jakožto destinaci pro pobyt doporučil, jelikož má jak množství historických a zajímavých míst, a dá se zde i velmi dobře pobavit.

Z Kypru jsem hned letěl do Řecka za hostující rodinou, jejíž syn, Manolis, se také účastnil kempu. Tato rodina se o mě, stejně jako my v Čechách starala úžasně. Prvních pár dnů jsme bydleli v Soluni, s krásnými náboženskými budovami i úchvatným výhledem na moře. Byl jsem seznámen s městem a jeho zajímavostmi, okusil typické chutě Řecka, a když jsme vyčerpali všechny možnosti, přesunuli jsme se do městečka Litochoro, kde jsme se ubytovali u příbuzných hostující rodiny. Toto město je sice menší, ale překrásné. Obdivoval jsem, jak se snad všichni chlapci ve zmíněném městě znali.

Z Litochora jsme se jednoho dne vydali směrem na Olymp, totiž řecké bohové sídlí přímo nad tímto městem. Velmi mě při cestě na horu zaujalo místo, ve kterém fungovala gravitace obráceně. Turisty to samozřejmě lákalo a tak jsme jich tam několik potkali. Zkoušeli, jak tento div funguje a pozorovali různé objekty jak se sunou směrem vzhůru. Na vrchol hory, přímo mezi olympské bohy, jsme samozřejmě nedojeli. Přesto to byl krásný zážitek. Zbylý volný čas jsme využili hlavně k zábavě: koupání se v moři či vycházky do města.

Celé tři týdny byly pro mě velmi zajímavé, poznal jsem spoustu nových míst, zvyků a lidí, se kterými jsem nadále v kontaktu. □

LC Pezinok Bozin oslavuje 15. výročie vzniku

■ Ján Bíž, LC Pezinok Bozin

LC Pezinok Bozin bol založený 8. júna 2002. Pripomínajúc si 15. výročie našej charter night, s uspokojením a vari aj s oprávnenou hrdosťou konštatujeme, že počas celého pätnásťročného pôsobenia sa nám podarilo udržať dobré meno klubu a vytvoriť si priaznivé vzťahy s verejnosťou na teritóriu nášho pôsobenia, t. j. v meste Pezinok a jeho okolí.

Našou trvalou snahou, ako to ostatne vyplýva z poslania lionského hnutia, je predovšetkým pomáhať zlepšovať kvalitu života tých spoluobčanov, ktorí sa nie vlastnou vinou ocitli v horšom zdravotnom alebo sociálnom postavení. Základným predpokladom úspešného pôsobenia klubu je aktívna účasť členov na jeho živote a práci. Aj keď nie vždy a nie všetci členovia klubu sa dokázali uvoľniť zo svojich pracovných povinností v takom rozsahu, aby mohli participovať na všetkých podujatiach, bremeno aktívneho podielu na charitatívnych aktivitách si vždy bolo schopných rozdeliť aspoň 10–15 členov. Táto pomerne vysoká miera osobnej zaangažovanosti sa spájala aj so snahou rozvíjať členskú základňu klubu aspoň do takej miery, aby napriek odchodom niektorých základajúcich členov celkový stav neklesol pod 18–20 členov (v súčasnosti má náš klub 19 členov), pričom len za ostatné 3 roky doň vstúpilo 5 nových členov. Za aktívny prístup k stabilizácii a rozvoju členskej základne sme obdržali podákovanie aj z ústredia LCI v USA.

Hlavnou klubovou benefičnou aktivitou sú predaj vianočného punču počas pezinských vianočných trhov a spravidla v máji organizovaný benefičný koncert. Lionský punč sa už stal neodmysliteľnou súčasťou mestského predvianočného týždňa. Táto akcia efektívne prispieva k upevňovaniu povedomia o pôsobení

Domov sociálnych služieb Merema v Modre-Harmónii, pezinské občianske združenie na pomoc mentálne znevýhodnených ľudí Zelený štvorlístok a pod.).

Pravidelné organizovanie benefičného koncertu spravidla v mesiaci máji je ďalšou významnou charitatívnu akciou nášho klubu. Na týchto koncertoch sa už vystriedal celý rad celoslovensky i regionálne známych umelcov a hudobných telies (Ľudová hudba Petra Kuštára, pezinský spevácky zbor Ad una corda, pezinská country kapela Arion a hard rocková skupina Wet Floor Experience, modranský Bukasový masív, Paľo Drapák s kapelou, Paľo Hammel, Zuzana Homolová a iní).

V mesiaci jún organizuje náš klub každoročne pri príležitosti medzinárodného dňa detí aj Letné lionské hry pre deti a chovancov Špeciálnej školy Pezinok a Domova sociálnych služieb MEREMA. Na tejto akcii sa športových súťaží, kreslenia na chodník, ale aj krátkych „prechádzok“ na jazdeckých koňoch zúčastňuje pravidelne cca 25–30 detí a chovancov. V tomto roku sme túto sféru našej činnosti v spolupráci so ZŠ Fándlyho obohatili o usporiadanie Dňa bez bariér, ktorého poslaním bolo formou rozmanitých športových a kultúrnych aktivít prispieť k rozvíjaniu inklúzie mentálne a telesne postihnutej mládeže do prostredia ich zdravých rovesníkov.

Nezabúdame však ani na utužovanie vnútroklobových vzťahov: s týmto zámerom realizujeme každoročne na konci lionského roka a v predvianočnom čase klubové stretnutia za účasti rodinných príslušníkov i zástupcov našich partnerských inštitúcií a sociálnych

**Alfou a omegou
nášho úsilia bolo, je
a bude lionské heslo
„Slúžime – We serve“**

lionského hnutia v regióne a zároveň prináša do charitatívneho fondu klubu nezanedbateľné finančné prostriedky, ktoré sa rozdelujú tak medzi konkrétné vytypovaných jednotlivcov s telesným či mentálnym handikepom, ako aj medzi sociálne odkázaných spoluobčanov a inštitúcie či organizácie, ktoré sa o nich starajú a s ktorými klub dlhodobo spolupracuje (Špeciálna škola Pezinok,

zariadení. Takéto utužovanie vzájomných kontaktov tak v rámci lionských rodín, ako aj s podporovanými organizáciami vytvára širšie porozumenie a priaznivejšie podmienky pre budúce aktivity členov klubu.

LC Pezinok Bozin pravidelne každý druhý rok zabezpečuje aj družobnú návštěvu členov lionského klubu z mesta Tábor v ČR. Výmenou skúseností z dobrovoľníckej práce, ale aj prehliadkou pamäti hodností ich i nášho kraja sa nám darí prehľbovať vzájomné vzťahy a nadvázovať cenné neformálne prialstvá.

V rámci prípravy medzinárodnej výmene mládeže náš klub vyslal do lionského sveta na skusy doteraz 15 mladých priaznivcov lionského hnutia, ktorí nás reprezentovali tak v západoeurópskych krajinách (Nemecko, Holandsko, Taliansko, Francúzsko, Švédsko, Švajčiarsko, Anglicko, Portugalsko), ako aj v juhovýchodnej Európe (Macedónsko, Turecko), v Izraeli, Japonsku či Kanade.

LIONS KLUB PEZINOK BOZIN sa v októbri 2015 a v novembri 2016 zapojil aj do akcie LIONS EYE – LEVIE OČKO. V spolupráci s očnou lekárkou MUDr. A. Dóczyovou sme realizovali vyšetrenia zraku u všetkých 3-6ročných detí, ktorých rodičia oň prejavili záujem. Vyšetrenia sa na základe písomného súhlasu rodičov konali po obidve roky v 8 materských škôlkach (7 v Pezinku a 1 vo Svätom Jure). Celkovo sa im podrobilo 795 detí, pričom u 266 z nich sa zistilo podozrenie na tupozrakosť, škúlenie alebo astigmatizmus a konštantovať sa potreba ďalšieho komplexného vyšetrenia zraku v očnej ambulancii. Obidve tieto akcie sa stretli s mimoriadne priaznivou odozvou tak medzi rodičmi, ako aj v širšej verejnosti.

Príspevky vo výške 30 000 eur

V rámci lionskej dobrovoľníckej činnosti členovia klubu každoročne odpracujú vyše 300 hodín. Nezistná ochota pomáhať tým, ktorí to najviac potrebujú, snaha dbať na vysoký morálny kredit

každého člena klubu tak v práci pre verejnosť, ako aj v súkromnom živote, a prispievať k dobru a porozumeniu celej komunity, ktorej sme v Pezinku i v jeho širšom regióne súčasťou, sa pre nás stali už samozrejmou potrebou. Teší nás, že tieto aspekty našej činnosti ocenilo aj vedenie Pezinka a pri príležitosti desiateho výročia založenia klubu mu udeliilo medailu Za zásluhy o rozvoj mesta.

Vo finančnom vyjadrení klub LC PEZINOK BOZIN počas svojho pätnásťročného pôsobenia poskytol celkom takmer 30 000 eur jednako sociálne a zdravotne postihnutým osobám a jednako inštitúciám, ktoré sa o takýchto spoluobčanov starajú. Podporné príspevky od nášho klubu doteraz obdržalo 25 jednotlivcov a 9 inštitúcií.

Bilancujúc našu prácu pri príležitosti pätnásťročného jubilea založenia klubu, môžeme teda oprávnenie konštatovať, že sme úspešne napíňali poslanie lionov, že alfo a omegou nášho úsilia bolo, je a bude známe lionské heslo „Slúžime – We serve“. □

Banskobystrický Dixon netradične

■ Daniel Janšo, Juraj Kosina, LC Banská Bystrica DIXON

Tak ako každý lionský klub aj náš LC DIXON Banská Bystrica sa snaží získavať zdroje na charitu.

Náš klub má v súčasnosti len 9 členov, ale to nebráni tomu, aby sme sa aj my podielali na napiľovaní základných cieľov lionského hnutia. Na získanie prostriedkov, ktoré by sme mohli použiť na charitu sme zvolili trochu netradičnú formu. Táto vychádza zo spolupráce našich členov s poľovním revírom Petrovec.

Tento krásny poľovný revír sa nachádza v strednej časti Lučeneckej kotlinky. Hlavou zverou tohto revíru je zver danielia. Niektorí nazývajú tento revír aj perlou poľovníctva na Slovensku. Kedže vieme, že mnoho lionov je súčasne aj poľovníkmi, už tretí krát sme zorganizovali podujatie „Poľovnícky víkend“. Tohto roku sa konal v dňoch od 22. do 24. 9. 2017.

Mali sme obavy, či vzhľadom na predpoved počasia bude záujem o túto akciu. Výsledok bol však taký, že sme museli až odriekať záujemcov o účasť na tomto poľovníckom víkende. Zúčastnili sa ho lioni z nášho klubu, z LC Zvolen, z LC Žilina, I.LC Košice. Celkom sa tohto krásneho víkendu zúčastnilo 21 osôb. Za náš klub sa organizácie zhodili Juraj Kosina a Daniel Janšo.

Mali čo robiť, aby všetko zabezpečili pre unavených a hladných poľovníkov vracačujúcich sa z postriežok. Perfektne sa im to však podarilo. Poľovnícky guláš, hubový perkelt, ale aj klasické slovenské domáce halušky s bryndzou si všetci pochvalovali. V kuchyni im pomáhali sprievodkyne našich lionov. Pri dobrom vínkhu sa potom spomínať na krásnu zverinu a presné strely. Musíme pochváliť nášho pastguvernéra Františka Kočku, ktorému sa

podarilo uloviť pekného daniela. Čo je však najdôležitejšie, zo zaplatených poplatkov za účasť sa nám podarilo vyzbierať sumu 700 eur, ktorú darujeme Algeziologickej klinike FN s poliklinikou F. D. Roosevelta Banská Bystrica, na ktorej sa liečia chronické bolesti.

Veríme, že o rok takúto akciu organizujeme opäťovne a že sa jej zúčastnia lioni z viacerých klubov, pretože takéto stretnutia vytvárajú dobré vzťahy, pri ktorých sa generujú dobré myšlienky pre napĺňovanie cieľov lionizmu. □

Sliby se mají plnit i v létě, nejen o Vánocích

■ Jan Tajbl, LC Rokycany

V minulém čísle si čtenáři mohli přečíst, že pražští lioni z klubu Praha Hartig a rokycanští lioni slíbili dívčákům z Domova Zvíkovecká kytice, že pro ně nechají vyrobit bílá trička s jejich emblémem a znakem LCI a při vhodné příležitosti slavnostně předají. A to se i stalo.

8. června nastala ona slavnostní chvíle, kdy paní ředitelka Dr. Jana Česká pozvala do Chaloupky představitele policie z Rokycan, kteří předvedli některé ukázky technického vybavení, žákyně a žáky ze základní školy v Mlečicích a zpěváka Bohuše Matuše, který se staral o zpěv a hudební zábavu a samořejmě pražské a rokycanské lioni. Díky krásnému počasí, o které se zřejmě postaral sám Medard, vše probíhalo pod pergolou a skvělá nálada se nesla po kraji až do údolí Berounky. Když se chýlilo vystoupení pana Matuše k závěru, přišla řada i na nás lioni. Nejprve jsme za LC Rokycany předali paní ředitelce darovací šek na 6000 Kč jako příspěvek

na nákup nového dodávkového automobilu, případně na nezbytné potřeby ústavu. Pak společně presidenti klubů Ivan Galán a Jan Tajbl za podpory pánské Jana Kalaše, Pavly Schwarze a Jaroslava Weisse rozdávali děvčatům trička, což vyvolalo veliké nadšení a děvčata se jimi hned oblékaly a vzájemně chlubily. Do toho zazněly tóny klávesového nástroje a zpěv pana Matuše a děvčata se na všechny přítomné pány „vrhla“ a vyzvala k tanci. Bylo opravdu působivé a všichni jsme měli radost z dobrého nápadu a dobře vykonané práce. Zvláště dobře se cítili rokycanští, protože jako klub bojují o přežití a obdobně spolupráce mohou jim být jen ku prospěchu. □

Kabelky pomohly

■ Ladislava Richterová, LC Teplice Ladies

Výtěžek z prodeje prvního dobročinného bazaru kabelek, který 4. a 5. srpna uspořádaly LC Teplice Ladies společně s OC Olympia, činí úctyhodných 96 000 korun. Společnost Mostecká montážní navíc na vlastní náklady staví nájezd pro invalidní vozík k domu, kde bydlí pětiletý Zdeněček s hendikepem.

Znamená to, že všechny tři děti, pro které byl výtěžek určen, dostanou pomůcky, jež momentálně potřebují. Prezidentka LC Teplice Ladies Marcela Štěrbová intenzivně komunikovala s rodiči Matěje a Andrejkou o specifikaci darů. Jak uvedl ředitel OC Olympia Tomáš Stárek, tato charitativní akce předčila očekávání a rádi by ji napřesok společně s námi zopakovali.

Velké poděkování pořadatelů putuje ke všem partnerům z Ústeckého kraje, kteří ve svých provozovnách zřídili celkem 40 sběrných míst pro kabelky, jichž se nakonec sešlo bezmála dva tisíce. Díky si zaslouží také zákazníci OC

Olympia, kteří si přišli vybrat z bohaté nabídky. Našli se i dárci, kteří přispěli libovolnou finanční částkou, aniž nakoupili. Lhostejně tedy nejsme, a to je moc dobře. □

**Členky LC Teplice Ladies
společně s jedenáctiletým
Matějem děkují všem
partnerům**

Kabinet distriktu v lionském roce 2017-2018

Bohumír Krátký	LC Heart of Slovakia	Guvernér distriktu, Informatika a webová prezentace
Jan Kalaš	LC Praha Hartig	1. Viceguvernér distriktu
Pavol Mora	LC Banská Bystrica	2. Viceguvernér distriktu, Regionální chairman – Banská Bystrica
Lea Janků	LC Brno Špilberk	Poslední minulý guvernér distriktu
Anton Gerák	LC Praha Bohemia Ambassador	Sekretář kabinetu
Jarmila Bokorová	LC Piešťany	Pokladník kabinetu
František Novotný	LC Praha Bohemia Ambassador	Regionální chairman – Praha
Jan Dudas	LC Bratislava Pressburg	Regionální chairman – Bratislava
Jiří Málek	LC Praha Bohemia Ambassador	Zónový chairman ČR – Praha I
Petr Humpolík	LC Prague Heraldic	Zónový chairman ČR – Praha II
Ladislav Balázs	LC Bratislava Pressburg	Zónový chairman SR – Bratislava I
Katarina Žiaková	LC Bratislava Bona Fide	Zónový chairman SR – Bratislava II
Jan Gereg	LC Heart of Slovakia	Zónový chairman SR – Banská Bystrica I
Jan Liska	LC Heart of Slovakia	Zónový chairman SR – Banská Bystrica II
Milan Ondruš	LC Žilina	Zónový chairman SR – Banská Bystrica III, Zmocněnec pro přípravu konventu
Juraj Detvay	LC Nitra	Zónový chairman SR – Nitra
Anton Kántor	I. Lions Club Košice	Zónový chairman SR – Košice
Klára Petříčková	LC Brno Špilberk	Zónový chairman ČR – Brno
Jana Libíčková	LC Olomouc	Zónový chairman ČR – Severní Morava a Slezsko
Milan Nemrava	LC Teplice	Zónový chairman ČR – Teplice
Čestmír Koželuhá	LC Plzeň – City	Zónový chairman ČR – Západní Čechy
Petr Ministr	LC Pardubice	Zónový chairman ČR – Východní Čechy
Jan Bouma	LC Tábor	Zónový chairman ČR – Jižní Čechy
Josef Ciglansky	LC Karlovy Vary	Zónový chairman ČR – Západočeské lázně
Jaroslav Dzurík	I. Lions Club Košice	Zmocněnec pro kulturní a společenské aktivity, GMT koordinátor
Andrej Belaj	LC Nitra	Zmocněnec projektu Lions Quest, GST koordinátor
Milan Vašanič	LC Žilina	Zmocněnec distriktu GMT pro růst členské základny a nových klubů 2017–2020, Zmocněnec distriktu GMT pro úspěch klubů 2017–2020
Milan Taškár	LC Nitra	Zmocněnec pro LEO kluby 2017–2020
Jaroslav Novotný	LC Praha Bohemia Ambassador	Šéfredaktor bulletinu
Jana Kovářová	LC Plzeň Bohemia	Zmocněnec pro Mírový plakát
Jindra Švarcová	LC Plzeň Bohemia	Zmocněnec pro sběr brýlí
Tomas Renco	LC Heart of Slovakia	Zmocněnec pro mez. výměnu mládeže
Ján Miškovič	LC Banská Bystrica	Zmocněnec pro spolupráci s ÚNSS
Martin Dlouhý	LC Teplice	Zmocněnec pro spolupráci se SONS
Emilie Štěpánková	LC Plzeň Bohemia	Zmocněnec pro konstituci a stanovy
Věra Krbušková	LC Plzeň Bohemia	Zmocněnec pro mezinárodní vztahy
František Kočka	I. Lions Club Košice	Zmocněnec pro spolupráci V4
Milan Horáček	LC Praha Strahov San Giorgio	Zmocněnec pro projekt Lví očko
Ivan Galan	LC Praha Hartig	Zmocněnec pro fotodokumentaci
Jan Haur	LC Praha Bohemia Ambassador	Informatika a webová prezentace
Marek Knesl	LC Prague Heraldic	Zmocněnec pro Nadační fond Lions Quest ČR
Svatava Němcová	LC Praha Hartig	Zmocněnec pro projekt LOEC
Radim Dvořák	LC Rychnov nad Kněžnou	Zmocněnec pro oslavu 100. výročí lionského hnutí 2015–2018

